

ผลการใช้ชุดฝึกการอ่านวิชาภาษาไทยที่มีต่อความสามารถ
ในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนชุมชนบ้านบุงเลิศ จังหวัดร้อยเอ็ด

นางเพ็ญศรี บุตรโคตร

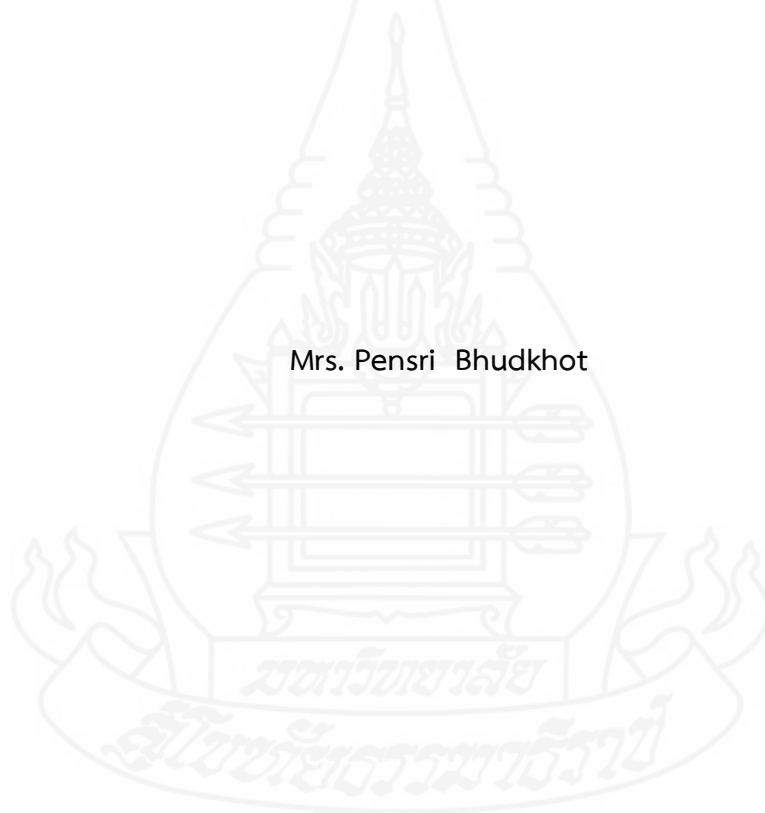

การศึกษาครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2558

The Effects of Using a Set of Thai Language Reading Exercises on
Analytical Reading Ability of Mathayom Suksa III Students
at Chumchon Ban Bunglert School
in Roi Et Province

Mrs. Pensri Bhudkhot

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Curriculum and Instruction

School of Educational Studies

Sukhothai Thammathirat Open University

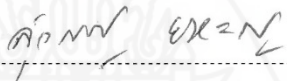
2015

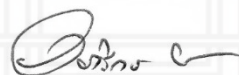
หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผลการใช้ชุดฝึกการอ่านวิชาภาษาไทยที่มีต่อความสามารถ
ในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศ จังหวัดร้อยเอ็ด

ชื่อและนามสกุล นางเพ็ญศรี บุตรโคตร
แขนงวิชา หลักสูตรและการสอน
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวรรณีย์ ยะหะกร

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2559

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวรรณีย์ ยะหะกร)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิรักษ์ ณะมาน)

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. อรรถณพ จินะวัฒน์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผลการใช้ชุดฝึกการอ่านวิชาภาษาไทยที่มีต่อความสามารถ
ในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนชุมชนบ้านบุงเลิศ จังหวัดร้อยเอ็ด

ผู้ศึกษา นางเพ็ญศรี บุตรโคตร **รหัสนักศึกษา** 2562101945 **ปริญญา** ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
(หลักสูตรและการสอน) **อาจารย์ที่ปรึกษา** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวรรณีย์ ยหะกร
ปีการศึกษา 2558

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาชุดฝึกการอ่านวิชาภาษาไทยเพื่อส่งเสริม
ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านบุงเลิศ
จังหวัดร้อยเอ็ด ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด และ (2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน
เชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของนักเรียนดังกล่าว ก่อนและหลังเรียนด้วยชุดฝึกการอ่านที่พัฒนาขึ้น

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านบุงเลิศ จังหวัด
ร้อยเอ็ด ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 30 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือ
การวิจัย ได้แก่ (1) ชุดฝึกการอ่านวิชาภาษาไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ (2) แบบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ สถิติที่
ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยปรากฏว่า (1) ชุดฝึกการอ่านวิชาภาษาไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการ
อ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 82.14/83.87 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่
กำหนดไว้และ (2) คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังเรียน ของนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านบุงเลิศ ที่เรียนจากชุดฝึกการอ่านสูงกว่าความสามารถดังกล่าว
ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ ชุดฝึกการอ่านภาษาไทย ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ มัธยมศึกษา

Independent Study title: The Effects of Using a Set of Thai Language Reading Exercises on Analytical Reading Ability of Mathayom Suksa III Students at Chumchon Ban Bunglert School in Roi Et Province

Author: Mrs. Phensri Butkhot; **ID:** 2562101945;

Degree: Master of Education (Curriculum and Instruction);

Independent Study advisor: Dr. Suwannee Yahakorn, Assistant Professor;

Academic year: 2015

Abstract

The purposes of this research were (1) to develop a set of Thai language reading exercises to enhance analytical reading ability of Mathayom Suksa III students at Chumchon Ban Bunglert School in Roi Et province based on the set efficiency criterion; and (2) to compare analytical reading abilities of the students before and after learning with the use of the developed Thai language reading exercises.

The sample for this study consisted of 30 Mathayom Suksa III students of Chumchon Ban Bunglert School in Roi Et province during the first semester of the 2015 academic year, obtained by cluster sampling. The employed research instruments comprised (1) a set of Thai language reading exercises to enhance analytical reading ability of Mathayom Suksa III students, and (2) an analytical reading ability test. Statistics employed for data analysis were the E_1/E_2 efficiency index, percentage, mean, standard deviation, and t-test.

Research findings showed that (1) the developed set of Thai language reading exercises to enhance analytical reading ability of Mathayom Suksa III students was efficient at 82.14/83.87 which was higher than the 80/80 efficiency criterion; and (2) the post-learning analytical reading ability mean score of Mathayom Suksa III students of Chumchon Ban Bunglert School who learned with the use of the developed Thai language reading exercises was significantly higher than their pre-learning counterpart mean score at the .01 level.

Keywords: Thai language reading exercises, Analytical reading ability, Mathayom Suksa

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จได้โดยผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์ อย่างดียิ่ง จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณี ยหะกร ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและติดตามการศึกษาค้นคว้าอิสระอย่างใกล้ชิดเสมอมา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณและซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณนายสมพงษ์ มาลัยเถาว์ หัวหน้ากลุ่มนิเทศและประเมินผล การศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 นายอำนาจ เลื่อมใส ศึกษาานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 และนางปราณี สาระบาล ศึกษาานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 ที่กรุณาตรวจสอบแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการสร้างและปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ นายหนูไกร อสุระพงษ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านบุงเลิศ คณะครู และนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนชุมชนบ้านบุงเลิศ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือ รวมทั้งการเก็บข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างดี

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ สามี บุตร-ธิดา บุคคลในครอบครัว และทุกท่านที่สนับสนุนช่วยเหลือและให้กำลังใจ จนทำให้การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลงอย่างสมบูรณ์ คุณค่าและประโยชน์จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้บิดา - มารดา ครูอาจารย์ ที่กรุณาอบรมสั่งสอนและบุคลากรทุกคน

เพ็ญศรี บุตรโคตร

กรกฎาคม 2559

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
สมมติฐานการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศ พุทธศักราช 2551	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดฝึก	12
ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	38
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	42
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	42
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	42
การเก็บรวบรวมข้อมูล	50
การวิเคราะห์ข้อมูล	52
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	54

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	56
สรุปการวิจัย	56
อภิปรายผล	56
ข้อเสนอแนะ	59
บรรณานุกรม	60
ภาคผนวก	66
ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	67
ข ชุดฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์และแผนการจัดการเรียนรู้และเกณฑ์ การประเมินผลชุดฝึก.....	69
ค แบบวัดความสามารถทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึก การอ่านเชิงวิเคราะห์.....	278
ง แบบสรุปการประเมินความสอดคล้องแบบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับจุดประสงค์การเรียนรู้ (ประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน)...	299
จ คะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนทดสอบย่อยระหว่างเรียนและคะแนนวัด ความสามารถด้านดารอ่านหลังเรียนด้วยชุดฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์.....	323
ฉ แบบประเมินความคิดเห็นสำหรับผู้เชี่ยวชาญแผนการจัดการเรียนรู้ และด้านเนื้อหาชุดฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	326
ช ผลการประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	331
ประวัติผู้ศึกษา	337

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาระ มาตรฐาน ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	10
ตารางที่ 2.2 เกณฑ์การประเมินและเกณฑ์ระดับคุณภาพการวิเคราะห์	36
ตารางที่ 3.1 วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ และจำนวนแบบวัดความสามารถ ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์	47
ตารางที่ 4.1 แสดงค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ E_1 และค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ E_2 ของชุดฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศ จังหวัดร้อยเอ็ด	54
ตารางที่ 4.2 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดร้อยเอ็ด ก่อนและหลังใช้ชุดฝึกการอ่าน และคิดวิเคราะห์ โดยใช้ t-test Dependent Samples	55

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารสร้างความเข้าใจถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้ส่งสารไปยังผู้รับสารและภาษาไทยก็เป็นวิชาพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านมีความสำคัญต่อการแสวงหาความรู้ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการถ่ายทอด วัฒนธรรม ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ เทคโนโลยี ทำให้เกิดสติปัญญา รอบรู้ เฉลียวฉลาด เกิดความบันเทิง ส่งผลให้ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านประสบผลสำเร็จในชีวิต ซึ่งตรงกับสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2549 : 1) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนรู้และพัฒนาสติปัญญาของคนในสังคม สำคัญต่อชีวิตประจำวัน การอ่านเป็นสื่อกลางของการเรียนรู้ ผู้อ่านมากย่อมรู้มาก และถ้านำความรู้ที่ได้นั้นมาใช้ประโยชน์ต่อสังคมสังคมนั้นก็จะมีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว ในด้านการเรียนการอ่านเป็นหัวใจสำคัญของการจัดกิจกรรมทั้งหลายในการเรียนการสอนและมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จ

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งอันจะส่งผลต่อการเรียนรู้ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ สอดคล้องกับ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2547 : 41) ที่กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ส่งเสริมให้คนมีความคิดอ่านและฉลาดรอบรู้เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดวัฒนธรรมก่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจ พัฒนาคุณภาพชีวิตช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ นอกจากนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ . 2551 : 37) ยังได้กล่าวว่า ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตจริง หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จึงได้กำหนดสาระการเรียนรู้ 5 สาระ คือ สาระการอ่าน สาระการเขียน สาระการฟัง การดูและการพูด สาระหลักการใช้ภาษา และสาระวรรณคดี และวรรณกรรม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 :37 – 38) โดยเฉพาะสาระการอ่าน ซึ่งถือว่าการอ่านเป็นทักษะที่ยอมรับกันว่าเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาหาความรู้ การประกอบอาชีพและนำไปใช้ในการดำรงชีวิต การอ่านเป็นเสมือนกุญแจสำคัญ ที่จะไขไปสู่ความกระจ่างในเรื่องราว เหตุการณ์และปัญหาต่างๆ ประการ จึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่เราจะได้ฝึกฝนให้มีทักษะในการอ่าน และมีนิสัยรักการอ่าน ชอบการใฝ่หาความรู้ และหมั่นติดตามความเคลื่อนไหว ความเจริญก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ

ด้วยการอ่านอยู่เสมอเพื่อที่จะได้นำองค์ความรู้ที่ได้จากการอ่านมาช่วยพัฒนาชีวิตแห่งตน และสังคมส่วนรวมให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้นหลักสูตรแกนกลางสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงกำหนดให้เรียนภาษาไทยในทุกระดับชั้น ในที่นี้จะกล่าวเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและคิดวิเคราะห์ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งหลักสูตรได้ระบุไว้ในสาระที่ 1 โดยมีมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัย รักการอ่าน สำหรับการอ่านและคิดวิเคราะห์สาระการเรียนรู้แกนกลางกำหนดให้ อ่านออกเสียงประกอบด้วยบทร้อยแก้วที่เป็นข้อความโดยทั่วไป และบทความประเภท บทร้อยกรองต่างๆ เช่น กลอนบทละคร กลอนเสภา กาพย์ยานี กาพย์ฉบัง และโคลงสี่สุภาพ การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น วรรณคดีในบทเรียน ข่าวเหตุการณ์วันสำคัญ บทความ บันทึคดี สารคดี สารคดีเชิงประวัติ ตำนาน งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ การอ่านตามความสนใจ เช่น หนังสืออ่านนอกเวลา หนังสืออ่านตามความสนใจและมีมารยาทในการอ่านและกำหนดตัวชี้วัดไว้ดังนี้ มาตรฐาน ท 1.1 ตัวชี้วัด ม.3/2 ระบุความแตกต่างที่มีความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน ม.3/3 อ่านเรื่องต่าง ๆ และเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความและรายงาน ม.3/4 วิเคราะห์ วิจาร์ณและประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจยิ่งขึ้น ประเมินความถูกต้องของผู้ที่ใช้ข้อมูลสนับสนุนในเรื่องที่อ่าน ม.3/5 วิจาร์ณความสมเหตุสมผลการลำดับความและเป็นไปได้ของเรื่อง วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน นอกจากนี้หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศ พุทธศักราช 2553 (ฉบับปรับปรุง 2555) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 1 การอ่าน ได้กำหนดสาระการเรียนรู้การอ่านและคิดวิเคราะห์ จาก นิทาน เรื่องสั้น วรรณคดี วรรณกรรมร้อยแก้ว บทพระราชนิพนธ์ นิราศ อ่านเรื่องจากบทเรียน หนังสืออ่านนอกเวลาที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้เรียนในช่วงชั้นที่ 2 ข่าวและเหตุการณ์ และกำหนดให้มีตัวชี้วัด คือ 1) อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้องและเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน 2) ระบุความแตกต่างของคำที่มีความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย 3) ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน 4) อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึก ย่อความและรายงาน 5) คิดวิเคราะห์ วิจาร์ณ และประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้น 6) ประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้ในการสนับสนุนเรื่องที่อ่าน 7) วิจาร์ณความสมเหตุสมผลการลำดับความและความเป็นไปได้ของเรื่อง 8) วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับเรื่องที่อ่าน 9) ตีความและประเมินคุณค่าและแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต หรืออาจกล่าวได้ว่า การ

จัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านและคิดวิเคราะห์ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มุ่งให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม ระบุความสำคัญ รายละเอียด แสดงความคิดเห็นหรือคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที้อ่านโดยผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น นิทาน เรื่องสั้น วรรณคดี สารคดี บทร้อยกรอง เรื่องราวจากบทเรียน ข่าวและเหตุการณ์ต่าง ๆ ตามขั้นตอนซึ่ง กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 189) แนะนำขั้นตอนไว้คือ ไว้คือ เริ่มด้วยการอ่านผ่าน ๆ โดยตลอด เพื่อให้รู้เรื่องราวว่าอะไรเป็นอะไร จุดใดเป็นจุดสำคัญของเรื่อง ต่อมาอ่านให้ละเอียดเพื่อทำความเข้าใจอย่างชัดเจน ไม่ควรหยุดอ่านระหว่างเรื่อง เพราะจะทำให้ความเข้าใจไม่ติดต่อกันแล้วให้อ่านซ้ำตอนที่ไมเข้าใจ แล้ววิเคราะห์ความสำคัญ เนื้อหาตัวละคร แง่คิดที่ได้จากเรื่อง

ในสภาพที่เป็นจริงการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยนั้น ไม่ว่าจะเป็นการฟัง การพูด การอ่านและเขียนมีความสัมพันธ์กัน หากผู้เรียนขาดทักษะการอ่านโดยเฉพาะการอ่านเชิงวิเคราะห์ ก็จะส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ในด้าน การพูด การคิด การเขียน และการแสวงหาความรู้ในโอกาสต่อไป ดังที่สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551 : 53) กล่าวว่า ทักษะทางภาษาทั้งการฟัง การดู การพูด การอ่าน และการเขียนมีความสำคัญเท่า ๆ กัน และทักษะทางภาษาด้านหนึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาทางด้านอื่น ๆ ด้วยโดยเฉพาะในชุมชนที่เด็กมีภาษาพูดเป็นภาษาผู้ไทยเป็นภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ดังนั้น การจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาจึงมีปัญหาด้านการสื่อสารระหว่างครูกับนักเรียน ผู้วิจัย พบว่า การจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศ อำเภอยะผิง จังหวัดร้อยเอ็ด นักเรียนใช้ภาษาผู้ไทยในการติดต่อสื่อสารการเรียนการสอนภาษาไทยจึงมีความสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาทักษะทางการอ่านวิชาภาษาไทยให้กับนักเรียนเป็นไปอย่างลำบาก อีกอย่างนักเรียนส่วนใหญ่มีนิสัยรักการอ่านน้อย ส่วนหนึ่งเกิดจากนักเรียนอ่านและคิดวิเคราะห์ไม่เป็น หรืออ่านได้ช้า ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ตำราที่เกี่ยวกับการอ่านส่วนใหญ่มักเสนอทฤษฎี หรือหลักการอย่างกว้าง ๆ ยากต่อการปฏิบัติให้เกิดผล การฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ในชั้นเรียนก็มีจำกัด ปัญหาการอ่านเชิงวิเคราะห์ในโรงเรียนจึงยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างจริงจัง และมีแนวโน้มรุนแรงเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จากประสบการณ์ของผู้วิจัยที่สอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา พบว่า ปัญหาการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน เช่น อ่านหนังสือไม่ออก สรุปลงใจความสำคัญของเรื่องได้ วิเคราะห์สถานการณ์และแนวคิดไม่เป็น ไม่มีนิสัยรักการอ่าน ปัญหาด้านครู เช่น ครูสอน ไม่ตรงวิชาเอก ครูไม่ปรับเปลี่ยนวิธีการสอน ไม่มีสื่อที่สามารถส่งเสริมให้นักเรียนให้คิด บรรยายภาคในการจัดการเรียนการสอนไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ ฉะนั้นการที่ครูจะพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์นั้น ครูผู้สอนต้องแสวงหาสื่อและเทคนิคการสอนรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งการวิเคราะห์สภาพปัญหาที่แท้จริงของนักเรียน

ปัญหาที่พบมากที่สุดในการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาศึกษาตอนต้น โรงเรียนชุมชน บ้านบึงเลิศ ปีการศึกษา 2557 คือ ปัญหาด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนเป็นปัญหาที่

จะต้องรีบแก้ไขอย่างเร่งด่วน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาศึกษาตอนต้นโรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศ ปีการศึกษา 2557 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำ ส่วนผลการประเมินการอ่านเชิงวิเคราะห์อยู่ในระดับต้องปรับปรุง (โรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศ 2557 : 112) ได้สอดคล้องกับสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) เปิดเผยว่า ผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน หรือ O-Net ปีการศึกษา 2557 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวนผู้เข้าสอบ 804,895 คน คะแนนต่ำสุด 0 คะแนน สูงสุด 96 คะแนน เฉลี่ย 42.80 คะแนน (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) 2557 : 9) ซึ่งแสดงให้เห็นผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยระดับชาติโดยเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ระดับต่ำ คือ ร้อยละ 50 รายงานประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศ ตำบลบึงเลิศ อำเภอเมยวดี จังหวัดร้อยเอ็ด โดยสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) พ.ศ. 2552 ผู้เรียนขาดทักษะในการคิดเชิงวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์คิดสร้างสรรค์ และทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน (โรงเรียนชุมชนบ้าน บึงเลิศ 2556 : 28) ขณะเดียวกันผลการสอบระดับชาติกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศ ปีการศึกษา 2557 สาระที่ 1 มาตรฐานที่ 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่านได้ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 34.20 (โรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศ 2557 : 72)

ชุดฝึกการอ่านวิชาภาษาไทยเป็นนวัตกรรมที่น่าสนใจ เนื่องจากการเรียนรู้เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์นั้นต้องอาศัยการฝึกบ่อย ๆ อย่างสม่ำเสมอ จึงจะทำให้เกิดความชำนาญและคล่องแคล่วสามารถนำความรู้ และทักษะจากการเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ชุดฝึกยังเน้นการทบทวนและการทำความเข้าใจให้แก่ นักเรียนอีกด้วยซึ่งผู้สอนสามารถนำเนื้อหาจากหนังสือส่งเสริมการอ่านพัฒนาเป็นนวัตกรรมเพื่อใช้ในการฝึกให้นักเรียนได้ใช้ทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์จากหนังสือส่งเสริมส่งเสริมการอ่าน เช่น หนังสืออ่านนอกเวลาของกระทรวงศึกษาธิการ

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจ เรื่อง ผลการใช้ชุดฝึกการอ่านวิชาภาษาไทยที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้าน บึงเลิศ จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้วิจัยเชื่อว่าการใช้ชุดฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่มีลักษณะเนื้อหาหลากหลาย ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ได้รับความสนใจและพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ และเข้าใจเรื่องทีอ่านได้อย่างถูกต้อง สามารถวิเคราะห์เรื่องราวที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น และเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เกิดความเข้าใจในเนื้อหาการเรียนและส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านวิชาภาษาไทยและมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น ทำให้การเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และตาม

หลักสูตรของสถานศึกษากำหนด อีกทั้งสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ปฏิบัติจนเกิดผลดีต่อชีวิตตนเอง ชีวิตครอบครัวและสังคมโดยรวมได้

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 พัฒนาชุดฝึกการอ่านวิชาภาษาไทยที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านบุงเลิศ จังหวัดร้อยเอ็ด ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยระหว่างก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านบุงเลิศ จังหวัดร้อยเอ็ด

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 ชุดฝึกการอ่านวิชาภาษาไทย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

3.2 ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านบุงเลิศ หลังการใช้ชุดฝึกการอ่านสูงกว่าก่อนการใช้

4. ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.1.1 *ประชากร* คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านบุงเลิศ จังหวัดร้อยเอ็ด โดยจัดชั้นเรียนแบบละความสามารถ

4.1.2 *กลุ่มตัวอย่าง* นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านบุงเลิศ จังหวัดร้อยเอ็ด ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม

4.2 ตัวแปรที่ศึกษา

4.2.1 *ตัวแปรอิสระ* คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกการอ่านวิชาภาษาไทย

4.2.2 *ตัวแปรตาม* คือ ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

4.3 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ สารที่ 1 การอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ จากหนังสืออ่านนอกเวลาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จำนวน 7 ชุด

4.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เวลาทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง คาบละ 1 ชั่วโมง จำนวน 2 คาบ/สัปดาห์ เป็นเวลา 8 สัปดาห์ ไม่รวมเวลาสอบก่อนและหลังเรียน 2 ชั่วโมง

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนในการอ่านชุดฝึกการอ่านภาษาไทย จากหนังสืออ่านนอกเวลาเกี่ยวกับการอ่านวิเคราะห์เนื้อหา โครงเรื่อง ตัวละคร ฉากและบรรยากาศ สรุปใจความสำคัญ สรุปข้อคิด วิเคราะห์ข้อคิด อ่านและวิเคราะห์องค์ประกอบของสังคม ภูมิปัญญา ความงามทางภาษา แนวคิด รูปแบบการแต่ง กลวิธีการแต่ง บอกจุดมุ่งหมายของเรื่อง อ่านแล้วตระหนักถึงคุณค่า แสดงความคิดเห็นในเนื้อหา และอ่านแล้วสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

5.2 ชุดฝึกการอ่านภาษาไทย หมายถึง เอกสารการฝึก ประกอบด้วย คำชี้แจง มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ ใบความรู้ ใบงาน และแบบฝึกหัดท้ายชุดฝึก เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านเชิงวิเคราะห์ได้

5.3 แบบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยวัดจากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นข้อสอบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ ก่อนและหลังเรียนโดยเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน

5.4 ประสิทธิภาพของชุดฝึกการอ่านวิชาภาษาไทย หมายถึง คุณภาพด้านกระบวนการและผลลัพธ์ของชุดฝึกด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ดังนี้

80 ตัวแรก คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการที่ได้จากการแบบทดสอบย่อยระหว่างเรียนนักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ขึ้นไป

80 ตัวหลัง คือ ร้อยละของความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังเรียน มีค่าตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยคาดว่าจะได้รับประโยชน์ดังนี้

6.1 เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนและผู้สนใจสามารถนำไปประยุกต์ใช้ชุดฝึกการอ่านวิชาภาษาไทยที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ได้

6.2 เพื่อเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนและผู้สนใจได้ทำวิจัยเรื่องผลการใช้ชุดฝึกการอ่านวิชาภาษาไทยที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนในชั้นอื่นๆ ได้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับผลการใช้ชุดฝึกการอ่านวิชาภาษาไทย ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังได้นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศ พุทธศักราช 2551
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดฝึก
 - 2.1 ความหมายของชุดฝึก
 - 2.2 ลักษณะของชุดฝึก
 - 2.3 การพัฒนาชุดฝึกการอ่านภาษาไทย
 - 2.4 การสอนโดยใช้ชุดฝึกการอ่านภาษาไทย
3. ความสามารถในการอ่าน
 - 3.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการอ่าน
 - 3.2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการอ่าน
 - 3.3 ความสามารถในการอ่าน
 - 3.4 การวัดความสามารถในการอ่าน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศ พุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้การอ่านอยู่ในสาระการเรียนรู้ที่ 1 การอ่าน โดยมีมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน สำหรับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ได้กำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ ดังนี้

1. การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่างๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

2. คุณภาพผู้เรียน คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้วต้องมีความรู้ความสามารถ ดังนี้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2552: 5)

1) อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง เข้าใจความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน แสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด ย่อความ เขียนรายงานจากสิ่งที่อ่านได้ วิเคราะห์ วิเคราะห์อย่างมีเหตุผล ลำดับความอย่างมีขั้นตอน และความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่าน รวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน

3. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด มาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ดังนี้ (สำนัก วิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2552: 2-3) สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการ อ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการ อ่าน สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษา ค้นคว้าอย่าง มีประสิทธิภาพ สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือก ฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดง ความรู้ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมี วิจารณญาณ และสร้างสรรค์ สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของ ภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลง ของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และ รักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจ และแสดงความคิดเห็นวิจารณ์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริง

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถแสดง ความสัมพันธ์ ระหว่างสาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง (สำนัก วิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2552: 7-59) ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาระ มาตรฐาน ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่ม
 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
 แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.3	1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และ บทร้อยกรองได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่อง ที่อ่าน 2. ระบุความแตกต่างของคำที่มี ความหมายโดยตรง และความหมาย โดยนัย 3. ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของ ข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน 4. อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความและรายงาน 5. วิเคราะห์ วิจาร์ณ และประเมินเรื่องที่ อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบเพื่อให้ ผู้อ่านเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น 6. ประเมินความถูกต้องของผู้ที่ใช้ข้อมูล สนับสนุนในเรื่องที่อ่าน 7. วิจาร์ณความสมเหตุสมผลการลำดับ ความและความเป็นไปได้ของเรื่อง 8. วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	การอ่านออกเสียงประกอบด้วยบทร้อยแก้ว ที่เป็นความโดยทั่วไปและบทความปกฤษกะ บทร้อยกรองตัวอย่าง เช่น กลอนบทละคร กลอนเสภา กาพย์ยานี 11 กาพย์ฉบ้ง 16 และ โคลงสี่สุภาพ การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น วรรณคดีในบทเรียน ข่าวและเหตุการณ์สำคัญ บทความ บันทึกคดี สารคดี สารคดีเชิงประวัติ ตำนาน งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.3	9. ตีความและประเมินค่าและแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลาย เพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาในชีวิต	การอ่านตามความสนใจ เช่น หนังสืออ่านนอกเวลา หนังสืออ่านตามความสนใจและตามวัย ของนักเรียนหนังสืออ่านที่ครูและนักเรียน ร่วมกันกำหนด
	10. มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศ พุทธศักราช 2553 (ฉบับปรับปรุง 2555) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 1 การอ่าน ได้กำหนดสาระการเรียนรู้การอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ ได้แก่ นิทาน เรื่องสั้น วรรณคดี วรรณกรรมร้อยแก้ว บทพระราชนิพนธ์ นิราศ อ่านเรื่องราวจากบทเรียน บทอ่านนอกเวลา ข่าวและเหตุการณ์ และให้มีกำหนดตัวชี้วัด ดังนี้

1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้องและเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน
2. ระบุความแตกต่างของคำที่มีความหมายโดยตรงและมีความหมายโดยนัย
3. ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน
4. อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกรายความและรายงาน
5. คิดวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้น
6. ประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้ในการสนับสนุนเรื่องที่อ่าน
7. วิเคราะห์ความสมเหตุสมผลการลำดับความและความเป็นไปได้ของเรื่อง
8. วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับเรื่องที่อ่าน
9. ตีความและประเมินคุณค่าและแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต

10. มีมารยาทในการอ่าน

จากการศึกษาของผู้วิจัย สรุปได้ว่า การอ่านวิชาภาษาไทยที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นั้น มุ่งให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้องและเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน ระบุความแตกต่างของคำที่มีความหมายโดยตรงและมีความหมายโดยนัยระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกรายความและรายงาน คิดวิเคราะห์ วิวิจารณ์

และประเมินเรื่องทีอ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้น ประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้ในการสนับสนุนเรื่องทีอ่าน วิเคราะห์ความสมเหตุสมผลการลำดับความและความเป็นไปได้ของเรื่อง วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับเรื่องทีอ่าน ดีความและประเมินคุณค่าและแนวคิดทีได้จากงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต และมีมารยาทในการอ่านสำหรับงานวิจัย เรื่องนี้ ผู้วิจัยจะได้ศึกษาเฉพาะการอ่านเชิงวิเคราะห์จากหนังสืออ่านนอกเวลา ทีกระทรวงศึกษาธิการกำหนด

2. เอกสารทีเกี่ยวข้องกับชุดฝึก

จากการทีผู้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยทีเกี่ยวข้องกับสร้างนวัตกรรมไว้อย่างมากมายและหลากหลายรูปแบบ มีนวัตกรรมทางการศึกษาประเภทหนึ่งทีได้รับความนิยมใช้ในการพัฒนาความสามารถทางการเรียนของนักเรียน คือชุดฝึก ซึ่งได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของชุดฝึก ไว้ดังนี้

2.1 ความหมายของชุดฝึก

จากการศึกษาความหมายของชุดฝึก ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้
ราชบัณฑิตยสถาน (2556: 534) ชุดฝึก หมายถึง ชุดการสอนทีเป็นชุดฝึกทีใช้เป็นตัวอย่างปัญหาหรือคำสั่งทีตั้งขึ้นให้นักเรียนตอบ

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2549: 2) ได้ให้ความหมายของชุด ไว้ว่า ชุดฝึก หรือแบบฝึกหัด คือ สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่ง ทีใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียน หลังจากเรียนจบเนื้อหาในช่วงหนึ่งๆ เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งเกิดความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ อย่างกว้างขวางมากขึ้น

ถวัลย์ มาศจรัส (2548: 151) ได้ให้คำจำกัดความของชุดฝึก ว่าเป็นกิจกรรมพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทีให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมมีความหลากหลายและปริมาณเพียงพอทีสามารถตรวจสอบและพัฒนาทักษะ กระบวนการความคิด กระบวนการเรียนรู้ สามารถนำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอดและหลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้รวมทั้งทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจบทเรียนด้วยตนเองได้

สรุปว่า ชุดฝึกเป็นสื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่ง ทีใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียน หลังจากเรียนจบเนื้อหาในช่วงหนึ่งๆ เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งเกิดความชำนาญในเรื่องนั้นๆ อย่างกว้างขวางมากขึ้น และเป็นกิจกรรมพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทีให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมมีความหลากหลายและปริมาณเพียงพอทีสามารถตรวจสอบและพัฒนาทักษะ

กระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ สามารถนำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอดและหลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้รวมทั้งทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจบทเรียนด้วยตนเองได้

2.2 ลักษณะของชุดฝึก

ในการจัดทำชุดฝึก มีองค์ประกอบหลายประการ ซึ่งได้มีนักการศึกษาหลายท่านให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับชุดฝึกที่ดี ไว้ดังนี้

สุพรรณิ ไชยเทพ (2548: 19) ได้กล่าวถึงลักษณะของชุดฝึกที่ดี ไว้ดังนี้

1. ต้องมีความชัดเจน ทั้งคำชี้แจง คำสั่ง ง่ายต่อการเข้าใจ
2. ตรงกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด
3. มีภาษาและรูปภาพที่ดึงดูดความสนใจของนักเรียนและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

ผู้เรียน

4. ชุดฝึกแต่ละเรื่องไม่ควรยาวมากจนเกินไป
5. ควรมีกิจกรรมหลากหลายรูปแบบทำให้นักเรียนไม่เบื่อ
6. ควรตอบสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียน สร้างความสนุกสนาน

ผลิตผลิตขณะทำชุดฝึก

7. มีคำตอบที่ชัดเจน
 8. ชุดฝึกที่ดีสามารถประเมินความก้าวหน้า และความรู้ของนักเรียนได้
- กุกุยา แสงเดช (2549: 6-7) ได้กล่าวแนะนำผู้สร้างชุดฝึกให้ยึดลักษณะชุดฝึกที่ดี

ดังนี้

1. ชุดฝึกที่ดีควรมีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำ คำสั่งหรือตัวอย่างแสดงวิธีทำที่ใช้ไม่ควรยาวเกินไป เพราะจะทำให้ความเข้าใจยาก ควรปรับให้ง่ายและเหมาะสมกับผู้ใช้ เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนด้วยตนเองได้

2. ชุดฝึกที่ดีควรมีความหมายต่อผู้เรียนและตรงตามจุดหมายของการฝึกลงทุนน้อย ใช้ได้นาน ทันสมัย

3. ภาษาและภาพที่ใช้ในชุดฝึกเหมาะกับวัยและพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน

4. ชุดฝึกที่ดีควรแยกฝึกเป็นเรื่องๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไป แต่ควรมีกิจกรรมหลากหลายแบบเพื่อสร้างความสนใจ และไม่เบื่อในการทำและฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งจนชำนาญ

5. ชุดฝึกที่ดีควรมีทั้งแบบกำหนดคำตอบในแบบและให้ตอบโดยเสรีการเลือกใช้คำข้อความ รูปภาพในชุดฝึก ควรเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยและตรงกับความสนใจของนักเรียน ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินและพอใจแก่ผู้ใช้ ซึ่งตรงกับหลักการเรียนรู้ว่า นักเรียนจะเรียนได้เร็วในการกระทำที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ

6. ชุดฝึกที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง ให้รู้จักค้นคว้ารวบรวมสิ่งที่พบเห็นบ่อยๆ หรือที่ตัวเองเคยใช้ จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องนั้นๆ มากยิ่งขึ้น และรู้จักนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง มีหลักเกณฑ์และมองเห็นว่าสิ่งที่ได้ฝึกนั้นมีความหมายต่อเขาตลอดไป

7. ชุดฝึกที่ดีควรตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันในหลายๆ ด้าน เช่น ความต้องการ ความสนใจ ความพร้อม ระดับสติปัญญา และประสบการณ์ เป็นต้น ฉะนั้น การทำชุดฝึกแต่ละเรื่องควรจัดทำให้มากพอและมีทุกระดับตั้งแต่ง่ายปานกลาง จนถึงระดับค่อนข้างยาก เพื่อว่าทั้งนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน จะได้เลือกทำได้ตามความสามารถ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนทุกคนได้ประสบความสำเร็จในการทำชุดฝึก

8. ชุดฝึกที่จัดทำเป็นรูปเล่ม นักเรียนสามารถเก็บรักษาไว้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเองต่อไป

9. การที่นักเรียนได้ทำชุดฝึก ช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่างๆ ของนักเรียนได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้นๆ ได้ทันที่

10. ชุดฝึกที่จัดขึ้น นอกจากมีในหนังสือเรียนแล้ว จะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่

11. ชุดฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้ว จะช่วยให้ครูประหยัดแรงงานและเวลาในการที่จะเตรียมแบบฝึกอยู่เสมอ ในด้านผู้เรียนไม่ต้องเสียเวลาในการลอกชุดฝึกจากตำราเรียนหรือกระดานดำ ทำให้มีเวลาและโอกาสได้ฝึกฝนทักษะต่างๆ ได้มากขึ้น

12. ชุดฝึกช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายเพราะการพิมพ์เป็นรูปเล่มที่แน่นอน ลงทุนต่ำ แทนที่จะใช้พิมพ์ลงกระดาษทุกครั้งไป นอกจากนี้ยังมีประโยชน์ในการที่ผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของตนได้อย่างมีระบบและมีระเบียบ

สรุปได้ว่าลักษณะของชุดฝึกที่ดี คือ ต้องมีจุดประสงค์และคำสั่งที่ชัดเจน เข้าใจง่าย มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีรูปแบบที่ทันสมัย สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนให้เกิดความต้องการที่จะฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.1 หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดฝึก

ในการสร้างชุดฝึกผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดฝึกจำเป็นต้องอาศัยหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ต่าง ๆ พอสรุปได้โดยสังเขป ดังนี้

กรรณิการ์ พวงเกษม (2549: 91-92) ได้กล่าวถึง กฎการเรียนรู้ที่สำคัญของ ธอร์นไดค์ ว่ามีอยู่ 3 กฎ คือ

1. กฎแห่งความพึงพอใจ หรือกฎแห่งผล ธอร์นไดค์ได้สรุปว่า อินทรีย์จะทำงานที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจและจะหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่พึงพอใจ ธอร์นไดค์ได้เน้นถึงการใช้นเทคนิค ที่จะสร้างความพึงพอใจให้กับผู้เรียน เช่น การชม การให้รางวัล

2. กฎแห่งความพร้อม การเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพมากที่สุดเมื่อผู้เรียนอยู่ในสภาพที่พร้อมจะเรียนหรือพร้อมที่จะทำกิจกรรม ความพร้อมในที่นี้รวมความถึงความพร้อมด้านร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์

3. กฎแห่งการฝึกหัด ประกอบด้วยกฎที่สำคัญ 2 ข้อ คือ

ก. กฎแห่งการใช้พฤติกรรมใดที่อินทรีย์ได้มีการกระทำอยู่เสมอหรือมีการฝึกฝนอยู่เป็นประจำ ไม่ได้ทิ้งช่วงไว้นาน อินทรีย์ย่อมเกิดทักษะและกระทำพฤติกรรมนั้นได้ดี

ข. กฎแห่งการไม่ใช้พฤติกรรมใดก็ตามที่อินทรีย์ทิ้งช่วงไว้นานอินทรีย์ย่อมจะเกิดการลืมหรือกระทำพฤติกรรมนั้นไม่ดี

พรรณี ช.เจนจิต (2548: 261-264) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการตื่นตัวในการเรียนและได้นำมาใช้ในการสอนและสร้างชุดฝึก พอจะสรุปได้ดังนี้

1. สิ่งเร้าที่มีความหมายแปลกใหม่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการตื่นตัวในบทเรียน
2. เมื่อผู้เรียนได้เปลี่ยนอิริยาบถหรือพฤติกรรม จะช่วยปรับระดับการตื่นตัวให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม

3. ความยากง่ายของบทเรียนที่มีผลต่อการตื่นตัวของผู้เรียน โดยบทเรียนที่มีความยากง่ายพอเหมาะจะกระตุ้นการตื่นตัว ที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด

สุจรีต เพียรชอบ (2549: 134-140) ได้กล่าวถึงหลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดฝึกที่เป็นแนวทางในการสร้างชุดฝึก พอสรุปได้ดังนี้

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูควรคำนึงถึงอยู่เสมอว่าผู้เรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถและความสนใจทางภาษาแตกต่างกัน ดังนั้น จึงไม่ควรคาดหวังที่จะให้ผู้เรียนทุกคนทำได้เหมือนกันหมด ต้องพยายามจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากที่สุด

2. การเรียนรู้โดยการฝึกฝน การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีการฝึกฝน การทำซ้ำ ถ้าผู้เรียนได้ฝึกฝน การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้มีการฝึกฝน หรือการกระทำซ้ำ ถ้าผู้เรียนได้ฝึกฝนและใช้ทักษะเป็นประจำจะช่วยให้มีทักษะเพิ่มขึ้น

3. การเสริมกำลังใจทางบวก จะเป็นสื่อช่วยให้ผู้เรียนทราบว่าสิ่งที่ตนเองแสดงออกไปนั้นถูกต้อง เมื่อทราบว่าตนเองทำได้ถูกต้องก็จะเกิดความภูมิใจและพยายามทำกิจกรรมต่างๆ ให้ดียิ่งขึ้น

นอกจากนี้ กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2550: 182) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไคค์ ซึ่งนำมาใช้ในการสร้างชุดฝึก สรุปได้ว่า สิ่งใดที่มีการฝึกบ่อยๆ จะทำให้เกิดความคล่องแคล่วชำนาญและแม่นยำยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีกฎแห่งผลที่ว่าเมื่อผู้เรียนได้มีโอกาสทราบผลการเรียนหรือการฝึกปฏิบัติทันที จะสร้างความพอใจให้แก่ผู้เรียนได้โดยผู้เรียนจะทราบสิ่งที่ตนเองปฏิบัติ

ไปนั้นถูกหรือผิด ถ้าผิดจะได้แก้ไขข้อบกพร่องได้ เมื่อถูกต้องแล้วก็จะเป็นการเสริมแรงทางบวก ทำให้มีกำลังใจ มั่นใจในการปฏิบัติกิจกรรมต่อไป

นอกจากนี้ วรรณิการ์ พวงเกษม (2549: 87) ยังได้กล่าวถึงทฤษฎีพฤติกรรมนิยมของสกินเนอร์ ไว้ว่า มีความเชื่อในเรื่องของการเสริมแรง พฤติกรรมใดก็ตามถ้าได้รับการเสริมแรงพฤติกรรมนั้นก็มี แนวโน้มที่จะเกิดขึ้นซ้ำๆ สกินเนอร์ได้นำผลการทดลองมาใช้ในการเรียนการสอนไว้หลายรูปแบบ เช่น บทเรียนโปรแกรม โดยยึดหลักการเสริมแรงและลักษณะอื่นๆ ที่สำคัญ ประกอบด้วย

- ก) ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมหรือลงมือกระทำด้วยตนเอง
- ข) ให้มีความก้าวหน้าไปทีละน้อย ๆ
- ค) ให้ผู้เรียนได้รู้ผลการกระทำในทันที

ประโยชน์ที่ได้รับจากชุดฝึกตามความเห็นของสกินเนอร์

1. นักเรียนจะได้รับการเสริมแรงได้ทันที
2. สามารถทำงานได้ตามลำพังซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนเกิดความรู้สึกมีอิสระในการเรียน ไม่ต้องกังวลใจที่จะถูกครูดุ หรือถูกเพื่อนเยาะเย้ยถ้าทำไม่ได้ ทำให้นักเรียนเกิดความสบายใจที่จะเรียนและสนุกกับการเรียน
3. ชุดฝึกจะช่วยให้ นักเรียนรู้จักดูแลรับผิดชอบตนเองและเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง โดยสรุปทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไดด์ ที่สำคัญ 3 ประการ ได้แก่ กฎแห่งความพร้อมเมื่อนักเรียนมีความพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจจะเกิดการเรียนรู้ได้ดี กฎแห่งความพึงพอใจหรือกฎแห่งผล เมื่อนักเรียนมีความพึงพอใจ สนุกสนาน มีความสุขในการทำกิจกรรมก็จะเกิดการเรียนรู้ได้ดี และกฎแห่งการฝึกหัด เมื่อนักเรียนได้ฝึกฝนอยู่เป็นประจำ จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี นอกจากนี้ทฤษฎีพฤติกรรมนิยมของสกินเนอร์ ที่มีความเชื่อในเรื่องของการเสริมแรง นักเรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้ดี เมื่อได้รับความภาคภูมิใจ ไม่มีความกังวล ทราบความก้าวหน้าของตนเองไปทีละน้อย เป็นลักษณะของการเสริมแรง จะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี ซึ่งผู้วิจัยได้นำทฤษฎีดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการสร้างชุดฝึกวิชาภาษาไทย โดยให้ผู้เรียนได้ทำการปฏิบัติอยู่เสมอ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะในเรื่องการอ่านและคิดวิเคราะห์ได้ดีขึ้น และชุดฝึกยังให้ผู้เรียนได้ลงมือกระทำด้วยตนเอง รู้ผลการกระทำ สามารถทำงานได้ตามลำพัง เกิดความภาคภูมิใจ เป็นแรงเสริมให้นักเรียนมีความรู้สึกรักอยากที่จะเรียนรู้อีกขึ้น

2.2.2 ประโยชน์ของชุดฝึก

ชุดฝึกเป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้เรียน ที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกต่างๆ ให้มีความรู้มากขึ้นได้ฝึกด้วยตนเอง เกิดความมั่นใจที่จะเรียนรู้ ดังที่ สำนักงาน

วิชาการและพัฒนามาตรฐานการศึกษา (2551: 112-114) กล่าวถึงประโยชน์ของชุดฝึกที่เกี่ยวกับทักษะภาษาไทยไว้ สรุปคือ

1. เป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก เพราะชุดฝึกเป็นสิ่งที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบ ช่วยในเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคล การให้นักเรียนทำชุดฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น

2. ช่วยเสริมให้เกิดทักษะและความคงทนในการเรียนรู้ โดยการฝึกทันทีหลังจากเด็กได้เรียนรู้เรื่องนั้นๆ ฝึกซ้ำๆ หลายครั้ง เน้นเฉพาะเรื่องที่ต้องการ

3. ใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง ขณะเมื่อเด็กทำชุดฝึกจะช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่างๆ ของเด็กได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้นได้ทันทั่วทั้ง ส่วนการจัดชุดฝึกเป็นรูปเล่มจะทำให้เด็กสามารถเก็บรักษาไว้ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเองได้ต่อ รวมทั้งช่วยให้เด็กได้ฝึกฝนตนเองได้อย่างเต็มที่ ช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงงานและเวลาในการที่จะต้องเตรียมชุดฝึกอยู่เสมอในด้านผู้เรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาลอกแบบฝึกจากตำราเรียนทำให้มีโอกาสฝึกฝนทักษะต่างๆ มากขึ้น

กรณีการ พวงเกษม (2549: 7) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดฝึกที่มีต่อการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียน เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก เพราะชุดฝึกเป็นสิ่งที่จัดทำอย่างเป็นระบบระเบียบ

2. ช่วยเสริมทักษะทางการใช้ภาษา ชุดฝึกเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เด็กฝึกทักษะการใช้ภาษาได้ดีขึ้น แต่ต้องอาศัยการส่งเสริมและเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย

3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากเด็กมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน การให้เด็กทำชุดฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถจะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น

4. ชุดฝึกช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทนโดยกระทำ ดังนี้

4.1 ฝึกทันทีหลังจากที่เด็กได้เรียนรู้สิ่งนั้นๆ

4.2 ฝึกซ้ำหลายๆ ครั้ง

4.3 เน้นเฉพาะเรื่องที่ต้องการฝึก

5. ชุดฝึกที่ใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้หลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง

6. ชุดฝึกที่จัดทำขึ้นเป็นรูปเล่ม เด็กสามารถเก็บรักษาไว้เพื่อเป็นแนวทางและทบทวนด้วยตนเองได้ต่อไป

7. การให้เด็กทำชุดฝึก ช่วยให้เห็นจุดเด่น หรือปัญหาต่างๆ ของเด็กได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้นๆ ได้ทันทั่วทั้ง

8. ชุดฝึกที่จัดทำขึ้นนอกเหนือจากที่มีอยู่ในหนังสือจะช่วยให้เด็กได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่
 9. ชุดฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยจะช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงงานและเวลาในการที่จะต้อง
 จัดเตรียมสร้างชุดฝึกอยู่เสมอ ในด้านผู้เรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาออกจากตำราเรียน ทำให้ฝึกฝนทักษะ
 ต่างๆ ได้มากขึ้น

10. ชุดฝึกช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย เพราะการจัดพิมพ์ขึ้นเป็นรูปเล่มแน่นอนต้อง
 ลงทุนต่ำกว่าที่จะพิมพ์ลงกระดาษไขทุกครั้งและผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของ
 ตนเองได้อย่างมีระเบียบ

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2549: 43) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดฝึกไว้หลายข้อ
 ด้วยกัน ดังต่อไปนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอนที่
 ช่วยลดภาระครูได้มาก เพราะชุดฝึกเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบและมีระเบียบ
2. ชุดฝึกเป็นเครื่องมือที่ช่วยนักเรียนในการฝึก แต่ทั้งนี้จะต้องอาศัยการส่งเสริมและ
 ความเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากเด็กมีความสามารถทาง
 ภาษาแตกต่างกัน การให้เด็กทำชุดฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถของเขา จะช่วยให้เด็กประสบ
 ผลสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น ดังนั้นชุดฝึกจึงไม่ใช่สมุดฝึกที่ครูจะให้เด็กลงมือทำหน้าต่อหน้า แต่เป็น
 แหล่งประสบการณ์เฉพาะสำหรับเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ และเป็นเครื่องมือช่วยที่มีค่าของ
 ครูที่จะสนองความต้องการเป็นรายบุคคลในชั้นเรียน

4. ชุดฝึกช่วยเสริมทักษะให้คงทน ลักษณะการฝึกเพื่อช่วยให้เกิดผลดังกล่าวนั้น ได้แก่
 ฝึกทันทีหลังจากที่เด็กได้เรียนรู้ในเรื่องนั้นๆ ฝึกซ้ำหลายๆ ครั้ง เน้นเฉพาะในเรื่องที่ผิด

สรุปได้ว่า ชุดฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพ จะช่วยทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการ
 ฝึกทักษะได้เป็นอย่างดี ชุดฝึกที่ดีเปรียบเสมือนผู้ช่วยที่ดีของครู ทำให้ครูลดภาระการสอนลงทำให้
 ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่และเพิ่มความมั่นใจในการเรียนได้เป็นอย่างดี อีกทั้ง
 ชุดฝึกจะช่วยในเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเฉพาะเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้
 จำเป็นต้องมีการสอนต่างจากกลุ่มเด็กปกติทั่วไป หรือเสริมเพิ่มเติมให้เป็นพิเศษ ฉะนั้นชุดฝึกจึงมี
 ประโยชน์มากสำหรับเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ที่จะช่วยให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะทาง
 ภาษาได้มากขึ้น

2.2.3 ประสิทธิภาพของชุดฝึก

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2551: 494) ได้กล่าวถึงความจำเป็นที่จะต้องทดสอบ
 ประสิทธิภาพของชุดฝึกอยู่หลายประการ คือ

1. สำหรับหน่วยงานผลิตชุดฝึก เป็นการประกันคุณภาพของชุดฝึกว่าอยู่ในขั้นสูงเหมาะสมที่จะผลิตออกมาจำนวนมาก หากไม่มีการทดสอบประสิทธิภาพเสียก่อนแล้ว ผลิตออกมาใช้ประโยชน์ไม่ได้ดี ก็จะต้องทำใหม่ เป็นการสิ้นเปลืองเวลาและเงินทอง
2. สำหรับผู้ใช้ชุดฝึก ชุดฝึกจะทำหน้าที่สอน โดยที่ช่วยสร้างสภาพการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมตามที่มุ่งหมาย ดังนั้นก่อนนำชุดฝึกมาใช้จึงควรมั่นใจว่าชุดฝึกนั้นมีประสิทธิภาพในการช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จริง การทดสอบประสิทธิภาพตามลำดับขั้นจะช่วยให้มีคุณค่าทางการสอนจริงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้
3. สำหรับผู้ผลิตชุดฝึก การทดสอบประสิทธิภาพจะทำให้ผู้ผลิตมั่นใจได้ว่าเนื้อหาสาระที่บรรจุลงในชุดฝึกง่ายต่อการเข้าใจ อันจะช่วยให้ผู้ผลิตมีความชำนาญสูงขึ้น

2.2.4 เกณฑ์ประสิทธิภาพของชุดฝึก

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพทำได้โดยการประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพ E_1 เป็นประสิทธิภาพของกระบวนการและ E_2 เป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์ กำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมที่พึงพอใจ โดยกำหนดให้เป็นเปอร์เซ็นต์ของผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด นั่นคือใช้เกณฑ์ในเนื้อหาเป็นทักษะไว้ 80/80

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2551, : 495) เสนอวิธีคำนวณหาประสิทธิภาพ โดยใช้วิธีการคำนวณดังนี้

E_1 ได้จากการนำคะแนนงานทุกชิ้นของนักเรียนแต่ละคนรวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยเทียบเป็นร้อยละ

E_2 ได้จากการนำคะแนนผลการสอบหลังการทดลองของนักเรียนทั้งหมดรวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยเทียบเป็นร้อยละ

การคำนวณประสิทธิภาพของชุดฝึก

กระทำโดยใช้สูตรต่อไปนี้

$$E_1 = \frac{\sum X}{A} \times 100$$

$$E_2 = \frac{\sum Y}{B} \times 100$$

E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการคิดเป็นร้อยละจากการตอบ

ของชุดฝึกได้ถูกต้อง

E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์คิดเป็นร้อยละจากการทำแบบวัดความสามารถหลังการฝึกแต่ละชุดได้ถูกต้อง
ΣX	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากชุดฝึก
ΣY	แทน	คะแนนรวมของการทดสอบหลังจากการฝึก
N	แทน	จำนวนของผู้เรียน
A	แทน	คะแนนเต็มของชุดฝึก
B	แทน	คะแนนเต็มของแบบวัดความสามารถหลังการฝึก

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของชุดฝึก และการยอมรับประสิทธิภาพของชุดฝึก มีผู้ให้เกณฑ์ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2551: 495) กล่าวว่า การกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้นควรพิจารณาตามความเหมาะสม โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำ มักจะตั้งไว้ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะอาจตั้งไว้ ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 เป็นต้น เมื่อกำหนดเกณฑ์แล้วนำไปทดลองจริง อาจได้ผลไม่ตรงตามเกณฑ์ แต่ไม่ควรต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 5 เช่น ถ้ากำหนดไว้ 90/90 ก็ควรได้ไม่ต่ำกว่า 85.5/85.5

ขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพ เมื่อผลิตชุดฝึกเพื่อเป็นต้นแบบแล้ว ต้องนำชุดฝึกไปทดสอบประสิทธิภาพตามขั้นตอนต่อไปนี้ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2551: 496-497)

1. ขั้นหาประสิทธิภาพ 1:1 แบบเดี่ยว (Individual Tryout 1:1)

เป็นการทดลองกับผู้เรียนกลุ่มละ 1 คน โดยใช้เด็กเก่ง ปานกลาง อ่อน เพื่อค้นหาข้อบกพร่องต่างๆ เช่น ลักษณะของชุดฝึก จำนวนชุดฝึก ความสนใจของนักเรียนและ ความเหมาะสมในด้านเวลา เสร็จแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

2. ขั้นหาประสิทธิภาพ 1:10 แบบกลุ่ม (Small group Tryout 1:10)

เป็นการทดลองกับผู้เรียนกลุ่มละ 6-10 คน (คณะผู้เรียนเก่งกับอ่อน) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสังเกต ตรวจสอบงาน สัมภาษณ์ เพื่อค้นหาข้อบกพร่องแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจและปรับปรุงจนได้ตามเกณฑ์

3. ขั้นหาประสิทธิภาพ 1:100 แบบสนาม (Field Tryout 1:100)

เป็นการทดลองกับผู้เรียนกลุ่ม 40 - 100 คน ให้นักเรียนคลุกกันทั้งเก่งและอ่อน คำนวณหาประสิทธิภาพของชุดฝึก ผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับที่ตั้งจากเกณฑ์พิจารณาประสิทธิภาพดังกล่าว

2.3 การพัฒนาชุดฝึกการอ่านภาษาไทย

งานวิจัยเรื่องนี้ เป็นการพัฒนาชุดฝึกการอ่านภาษาไทยที่อาศัยหลักการพัฒนาชุดฝึกที่มีรายละเอียดดั่งนักวิชาการกล่าวไว้ ดังนี้

โรจนา แสงรุ่งรวี (2550: 20) มีหลักสำคัญในการพัฒนาชุดฝึก ดังนี้ การพัฒนาชุดฝึกให้มีประสิทธิภาพ ครูต้องคำนึงถึงตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยดูความพร้อมของระดับสติปัญญา ความสามารถ ความเหมาะสมในการใช้สำนวนภาษาตลอดจนเนื้อหาสาระและระยะเวลาในการทำชุดฝึก ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสนใจที่จะนำเอาชุดฝึกที่ครูสร้างขึ้นมาแก้ไขข้อบกพร่องหรือส่งเสริมทักษะให้ดีขึ้น

พิทักษ์ เมฆอรุณ (2549: 30) มีหลักสำคัญในการพัฒนาชุดฝึก คือ จะต้องกำหนดจุดประสงค์ที่ต้องการจะฝึกทักษะต่างๆ ให้เกิดกับผู้เรียน และจัดเนื้อหากิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการฝึกทักษะนั้นๆ โดยจะต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยาและพัฒนาการของผู้เรียน นอกจากนี้ยังมีการลำดับขั้นทักษะที่ต้องการฝึก ลำดับขั้นการเรียนรู้ โดยเริ่มฝึกจากทักษะที่ง่ายไปสู่ทักษะที่ยาก ทำให้ผู้เรียนมีกำลังใจ สนใจ มีความกระตือรือร้น

วรสุตา บุญไวยโรจน์ (2548: 37-38) ได้กล่าวถึงหลักในการพัฒนาชุดฝึก ดังนี้

1. พึงระลึกเสมอว่า ต้องให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาก่อนใช้ชุดฝึก
2. ในแต่ละชุดฝึกอาจมีเนื้อหาสรุปย่อ หรือเป็นหลักเกณฑ์ไว้ให้ผู้เรียนได้ศึกษาทบทวนก่อนก็ได้
3. ชุดฝึกต้องมีเนื้อหาครอบคลุมและจุดประสงค์ที่ต้องการไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป
4. คำนึงถึงหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะและความแตกต่างของผู้เรียน
5. ศึกษาแนวทางในการพัฒนาชุดฝึกให้เข้าใจก่อนการปฏิบัติ การสร้างอาจนำหลักการของผู้อื่น หรือทฤษฎีการเรียนรู้ของนักการศึกษา หรือนักจิตวิทยามาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาและสภาพการณ์ได้
6. ควรมีคู่มือการใช้ชุดฝึก ควรพิจารณารูปแบบให้เหมาะสมกับธรรมชาติของแต่ละเนื้อหาและสภาพการณ์ได้
7. การพัฒนาชุดฝึก ควรพิจารณารูปแบบให้เหมาะสมกับธรรมชาติของแต่ละเนื้อหาวิชา รูปแบบจึงควรแตกต่างกันตามสภาพการณ์
8. การออกแบบชุดฝึกควรมีความหลากหลายไม่ซ้ำซาก ไม่ใช่รูปแบบเดียว เพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ควรมีแบบฝึกหลายๆ แบบฝึก เพื่อฝึกให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะอย่างกว้างขวางและส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์อีกด้วย

9. การใช้ภาพประกอบเป็นสิ่งที่ จะช่วยให้ชุดฝึกนั้นน่าสนใจ และยังเป็น การพักสายตาให้กับผู้เรียนได้อีกด้วย

10. การพัฒนาชุดฝึกหากต้องการให้สมบูรณ์ครบถ้วน ควรพัฒนาในลักษณะของเอกสารประกอบการสอน แต่จะเน้นความหลากหลายของชุดฝึกมากกว่า และเนื้อหาที่สรุปไว้จะมีเพียงย่อๆ

11. ชุดฝึกต้องมีความถูกต้องแม่นยำ อย่าให้มีข้อผิดพลาดเด็กขาด เพราะเหมือนกับยื่นยาพิษให้ลูกศิษย์โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เขาจะจำในสิ่งที่ผิดๆ ตลอด

12. คำสั่งในชุดฝึกเป็นสิ่งสำคัญที่มีควรมองข้ามไป เพราะคำสั่งคือ ประตูปานใหญ่ที่ไขความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนไปสู่ความสำเร็จ คำสั่งต้องสั้นกะทัดรัด เข้าใจง่าย ไม่ทำให้ผู้เรียนสับสน

13. การกำหนดเวลาในการใช้ชุดฝึกแต่ละชุดควรให้เหมาะสมกับเนื้อหา และความสนใจของผู้เรียน

14. กระดาษที่ใช้ควรมีคุณภาพเหมาะสม มีความเหนียวและทนทานไม่เปราะบางหรือขาดง่ายจนเกิน

จากหลักการในการพัฒนาชุดฝึก สรุปได้ว่า การพัฒนาชุดฝึกควรมีการวางแผน กำหนดเนื้อหา ผลการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ กำหนดกิจกรรม กำหนดเวลา สื่ออุปกรณ์และการประเมินผล แล้วนำไปทดลองใช้เพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้หลักการพัฒนาชุดฝึกมาประยุกต์เพื่อความเหมาะสมของงานวิจัยครั้งนี้

2.4 การสอนโดยใช้ชุดฝึกการอ่านภาษาไทย

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการสอนโดยใช้ชุดฝึกการอ่านภาษาไทย มีผู้ให้คำนิยามไว้ดังนี้

อนงค์ วิชาลัย (2549: 27) ได้กล่าวถึง การสอนโดยใช้ชุดฝึกว่า ชุดฝึกเป็นเทคนิคการสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่ง คือ การให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกหัดมาก ๆ สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น คือ ชุดฝึกเพราะนักเรียนได้มีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้น

อดุลย์ ภูปลื้ม (2549: 24-25) กล่าวถึงการสอนโดยใช้ชุดฝึกว่า ชุดฝึกมีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนทักษะทางภาษามาก เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น สามารถจดจำเนื้อหาในบทเรียนและคำศัพท์ต่างๆ ได้คงทน ทำให้เกิดความสนุกสนานในขณะที่เรียน ทราบความก้าวหน้าของตนเอง สามารถนำชุดฝึกมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเองได้ นำมาวัดผลการเรียนหลังจากที่เรียนแล้ว ตลอดจนสามารถทราบข้อบกพร่องของนักเรียน และนำไปปรับปรุงแก้ไขได้

ทันท่วงที ซึ่งจะมีผลทำให้ครูประหยัดเวลา ค่าใช้จ่ายและลดภาระได้มาก นอกจากนี้การสอนโดยใช้ชุดฝึกยังทำให้นักเรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

หลักในการสอนโดยใช้ชุดฝึก

สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552: 167) ได้กล่าวถึงหลักการสอนโดยใช้ชุดฝึกไว้ดังนี้

1. ก่อนการฝึก ควรสอนให้ผู้เรียนเข้าใจเสียก่อน เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและทราบเหตุผลที่ต้องฝึก การฝึกอย่างไม่เข้าใจความหมายอาจไม่ทำให้เกิดทักษะ
2. การฝึกควรให้ผู้เรียนได้ฝึกตามขั้นตอนที่ถูกต้อง ภายใต้การแนะนำที่ดีถ้าฝึกทักษะผิดๆ จะทำให้เสียเวลาเป็นอย่างมากในการแก้ไข
3. ช่วงเวลาในการฝึกสั้นๆ บ่อยๆ ด้วยชุดฝึกที่คัดเลือกแล้วเป็นอย่างดีจะมีประสิทธิภาพกว่าการฝึกช่วงยาวๆ ซึ่งผู้เรียนจะเบื่อหน่าย มาสนใจ
4. กิจกรรมการฝึกควรจะมีหลากหลาย นอกจากชุดฝึกต่างๆ อาจใช้เกมปัญหา หรือกิจกรรมอื่นๆ ประกอบด้วย
5. การฝึกอย่างมีความมุ่งหมายจะเกิดประโยชน์มาก ถ้าผู้เรียนเห็นคุณค่าและความจำเป็นของสิ่งที่จะเรียนหรือฝึก โดยใช้การทดสอบด้วยวิธีการอื่นๆ เพื่อชี้ให้เห็นผลที่เกิดขึ้นภายหลังการฝึก
6. การฝึกควรสัมพันธ์กับความเป็นเหตุเป็นผล ขณะฝึกควรให้ผู้เรียนใช้ความคิดหาเหตุผลควบคู่ไปด้วย

สรุปได้ว่า การสอนโดยใช้ชุดฝึกภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพช่วยทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ชุดฝึกที่ดีเปรียบเสมือนผู้ช่วยที่สำคัญของครู ทำให้ครูลดภาระการสอนลงได้ ทำให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองตามความสามารถของตนเพื่อความมั่นใจในการเรียนได้เป็นอย่างดี

3. ความสามารถในการอ่าน

3.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการอ่าน

ผู้วิจัยจะได้ให้รายละเอียดของ ความหมาย ความสำคัญ ความมุ่งหมายและประเภทของการอ่าน ตามลำดับดังนี้

3.1.1 ความหมายของการอ่าน

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าความหมายของการอ่านจากเอกสาร ตำรา ดังมีนัยการศึกษาที่ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2556: 164) ได้กล่าวถึงการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง ว่าตามตัวหนังสือ, ออกเสียงตามตัวหนังสือ, ดูหรือเข้าใจความจากตัวหนังสือ สังเกตหรือพิจารณาดู ให้เข้าใจ

บันลือ พงกษะวัน (2551: 2) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า

1. การอ่านเป็นการแปลสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูดโดยการผสมเสียงเพื่อใช้ในการออกเสียงให้ตรงกับคำพูด การอ่านแบบมุ่งให้สะกดตัวผสมคำอ่านเป็นคำๆ ไม่สามารถใช้สื่อความโดยการฟังทันที เป็นการอ่านเพื่อการอ่านออก มุ่งให้อ่านหนังสือได้แตกฉานเท่านั้น
2. การอ่านเป็นการใช้ความสามารถในการผสมผสานตัวอักษร ออกเสียงเป็นคำหรือประโยค ทำให้เข้าใจความหมายในการสื่อความหมายโดยการอ่านหรือฟังผู้อื่น อ่านแล้วรู้เรื่องราว เรารู้ว่าอ่านได้ ซึ่งมุ่งให้รู้เรื่องของสิ่งที่อ่าน
3. การอ่านเป็นการสื่อความหมายที่ถ่ายทอดความคิด ความรู้จากผู้เขียนโดยการอ่านแล้วสามารถประเมินเรื่องที่อ่านด้วย
4. การอ่านเป็นการพัฒนาความคิด โดยที่ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถหลาย ๆ ด้านเช่น ใช้การสังเกตจำรูปคำ ใช้สติปัญญาและประสบการณ์เดิมในการแปลความหมายหรือถอดความหมายให้เกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ดี โดยวิธีการแบบนี้จะต้องดำเนินการเป็นขั้นตอนและต่อเนื่อง (กระบวนการ) อาจต้องใช้ความหมายของการอ่านจากข้อ 1, 2 และ 3 (หรือไม่จำเป็นต้องครบทั้ง 3 ความหมายก็ได้) แล้วสามารถเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่านและนำผลที่ได้จากการอ่านมาเป็นแนวคิด แนวปฏิบัติได้ เราเรียกว่า “อ่านเป็น”

วรวรรณ โสมประยูร (2553: 128) ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองซึ่งต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์ โดยออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ให้เข้าใจตรงกัน และผู้อ่านสามารถนำความหมายนั้นๆ ใ้ใช้เป็นประโยชน์ได้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2554 : 63) ได้ให้ความหมายของไว้ว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการเสาะแสวงหาความรู้ การรู้และการใช้วิธีอ่านอย่างถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดี ซึ่งจะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวางด้วย ดังนั้น การที่นักเรียนจะเป็นผู้อ่านที่ดีจึงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่ครูเป็นผู้จัดเตรียมให้ อีกทั้งยังต้องผสมผสานกับความสนใจของผู้อ่านเพื่อเป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้นักเรียนได้อ่านอย่างสม่ำเสมอ

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์ (2549 : 3) การอ่าน คือ การบริโภคมุมมองที่ถูกเขียนออกมาเป็นตัวหนังสือหรือสัญลักษณ์ โดยมีกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่เริ่มมาจาก “แสง” ที่ถูกสะท้อนมาจากตัวหนังสือ ผ่านเลนส์นัยน์ตาและประสาทตา เข้าสู่เซลล์สมองไปเป็นความคิด ความ

รับรู้ และความจำ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว ดังนั้น การอ่านจึงมิใช่การมองไปที่คำหรือสัญลักษณ์และตัวหนังสือเท่านั้น แต่จะประกอบด้วยสมาธิ คือ ใจที่สงบนิ่ง การรับรู้ การจัดลำดับ และการประมวลข้อมูลที่ได้จากการรับรู้เพื่อให้ได้สาระมากที่สุด

สรุปได้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ คือ การพัฒนาความคิด โดยการแปลความหมายของสัญลักษณ์ ซึ่งต้องอาศัยทักษะการอ่านวิเคราะห์คำ ถอดความ ตีความ ขยายความ โดยผ่านกระบวนการทางความคิดไปสู่ความเข้าใจในสิ่งที่อ่านและประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน เพื่อใช้ในการสื่อความจากเรื่องที่อ่าน

3.1.2 ความสำคัญของการอ่าน

ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาความสำคัญของการอ่านจากนักการศึกษาที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ ดังนี้

วรรณิ โสมประยูร (2553: 128 - 129) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่านทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของวิชาการต่างๆ เพื่อให้ตนเองได้รับความรู้และประสบการณ์ตามที่ต้องการ
2. ในชีวิตประจำวันโดยทั่วไปคนเราต้องอาศัยการอ่านติดต่อสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจกับบุคคลอื่นร่วมไปกับทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ทั้งในด้านภารกิจส่วนตัวและการประกอบอาชีพการงานต่างๆ ในสังคม
3. การอ่านช่วยให้บุคคลสามารถนำความรู้และประสบการณ์จากสิ่งที่อ่านไปปรับปรุงและพัฒนาอาชีพหรือธุรกิจการงานที่ตัวเองกระทำอยู่ให้เจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จได้ในที่สุด
4. การอ่านสามารถสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคลในด้านต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น ช่วยให้มีมั่นคงปลอดภัย ช่วยให้ได้รับประสบการณ์ใหม่ ช่วยให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ช่วยให้มีเกียรติยศและชื่อเสียง ฯลฯ
5. การอ่านทั้งหลายจะส่งเสริมให้บุคคลได้ขยายความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติมขึ้นอย่างลึกซึ้งและกว้างขวาง ทำให้เป็นผู้รอบรู้ เกิดความมั่นใจในการพูด ปราศรัยการบรรยายหรือการอภิปรายปัญหาต่างๆ นับว่าเป็นการเพิ่มบุคลิกภาพและความน่าเชื่อถือให้แก่ตนเอง
6. การอ่านหนังสือพิมพ์หลายชนิดนับว่าเป็นกิจกรรมนันทนาการที่น่าสนใจมาก เช่น อ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร นวนิยาย การ์ตูน ฯลฯ เป็นการช่วยให้บุคคลรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และเกิดความเพลิดเพลินสนุกสนานได้เป็นอย่างดี

7. การอ่านเรื่องราวต่างๆ เช่น ศิลปิน ประวัติศาสตร์ เอกสารสำคัญ วรรณคดี ฯลฯ จะช่วยให้ผู้อ่านรู้จักรากมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยเอาไว้ และสามารถพัฒนาให้เจริญรุ่งเรืองต่อไปได้

ไพพรรณ อินทนิล (2550: 7 - 9) ให้ความสำคัญของการอ่านไว้ว่า

1. การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิตในปัจจุบันในชีวิตประจำวันเราจะต้องอาศัยการอ่านเพื่อการดำรงชีวิตแทบทุกเรื่อง เช่น เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องอุปโภคบริโภคตลอดจนยารักษาโรค ทุกคนต้องรู้จักอ่านวิธีใช้ วันหมดอายุ หรือแม้แต่การไปติดต่อกับหน่วยงานต่างๆ

จำเป็นที่จะต้องอ่านหนังสือออก จึงจะสามารถไปติดต่อหน่วยงานที่ต้องการได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นการอ่านเป็นทักษะเบื้องต้นที่มนุษย์ทุกคนจำเป็นที่จะต้องใช้ในการดำรงชีวิตในปัจจุบัน

2. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ การเรียนวิชาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรียนในห้องเรียน นอกห้องเรียน ล้วนแต่ใช้การอ่านเป็นสื่อในการเรียนรู้ทั้งสิ้น

3. การอ่านเป็นสื่อสำคัญในการพัฒนาและแก้ปัญหาสังคม การอ่านหนังสือจะทำให้เกิดการพัฒนาความคิด สติปัญญา จริยธรรม ศิลธรรม และเชี่ยวชาญได้เป็นอย่างดี และรู้จักนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาพัฒนาตนเองทั้งด้านสติปัญญาและจิตใจ ผลที่ตามมา คือ ทำให้สามารถกระทำตนให้เป็นประโยชน์แก่สังคม แก่ส่วนรวม สามารถวินิจฉัยความถูกต้องของเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างฉับไว

สรุปได้ว่าการอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ในการติดต่อสื่อสาร ทำความเข้าใจ และแสวงหาความรู้ใหม่ๆ ช่วยทำให้บุคคลสามารถใช้เครื่องมือในการแสวงหาความรู้ การดำเนินชีวิตประจำวัน ช่วยพัฒนาสติปัญญา ความสามารถ เสริมสร้างบุคลิกภาพทำให้ประสบผลสำเร็จในการศึกษา การประกอบอาชีพ และสนุกสนานเพลิดเพลินในการอ่านและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

3.1.3 ความมุ่งหมายของการอ่าน

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2549 : 23 - 25) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของการอ่าน ดังนี้

1) อ่านเพื่ออยากรู้ อยากรู้อะไร และรู้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ อันเป็นความต้องการตามธรรมชาติของมนุษย์

2) อ่านเพื่อแก้ปัญหา

3) อ่านเพื่อความรู้ และเพื่อการศึกษา

4) อ่านเพื่อค้นคว้า และวิจัย (Research)

5) อ่านเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ

- 6) อ่านเพื่อรักษาสุขภาพเป็นโรคต่าง ๆ ควรจะรักษาตัวอย่างไร
- 7) อ่านเพื่อปรับปรุงอาชีพ
- 8) อ่านเพื่อให้เกิดความเพลิดเพลิน เป็นการหาความสนุกสนานเพลิดเพลิน

โดยไม่ต้องไปดูภาพยนตร์ ละคร โทรทัศน์

- 9) อ่านเพื่อแก้เหงาหรืออ่านเพื่อฆ่าเวลา
- 10) อ่านเพื่อไปใช้ในชีวิตประจำวัน

วรรณิ โสมประยูร (2553: 134 - 135) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายการอ่าน ไว้ว่าการอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นในชีวิต การอ่านแต่ละครั้งจะมีความมุ่งหมายแตกต่างกันออกไป ถ้าผู้อ่านตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านแต่ละครั้งไว้ จุดมุ่งหมายของการอ่านมีดังนี้

1. การอ่านเพื่อค้นหาความรู้เพิ่มเติม เช่น อ่านตำรา อ่านสารคดี
2. การอ่านเพื่อความบันเทิง เช่น การอ่านนิยาย อ่านการ์ตูน อ่านวรรณคดี
3. การอ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เช่น อ่านหนังสือประเภทชวนหัว

ต่างๆ

4. การอ่านเพื่อหารายละเอียดของเรื่อง เช่น อ่านสารคดี อ่านประวัติศาสตร์
5. การอ่านเพื่อวิเคราะห์จากข้อมูลที่ได้ เช่น อ่านข่าว
6. การอ่านเพื่อหาประเด็นว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง ส่วนใดเป็นของจริง เช่น

การอ่านคำโฆษณาต่างๆ

7. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน เช่น อ่านบทความใน

วารสาร

8. การอ่านเพื่อปฏิบัติตาม เช่น การอ่านคำสั่ง อ่านคำแนะนำ อ่านคู่มือ
9. การอ่านเพื่อออกเสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน มีน้ำหนักเสียงเหมาะกับเนื้อเรื่อง

และเหมือนคำพูด เช่น อ่านบทละครต่างๆ

จากการศึกษาความมุ่งหมายในการอ่านสรุปว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ คือ การแสวงหาความรู้เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความคิด และความเพลิดเพลิน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการ และความสนใจของผู้อ่านในการนำความรู้ไปใช้

3.1.4 ประเภทของการอ่าน

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับประเภทของการอ่าน ซึ่งมีนักวิชาการได้ให้ความหมายและความสำคัญไว้ดังนี้

ไพพรรณ อินทนิล (2550 : 32 - 35) ได้แบ่งประเภทของการอ่านตามวัตถุประสงค์ของการอ่านได้ดังนี้

1. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ ได้แก่ ย่อความ หรือเก็บใจความสำคัญ มีแนวทางปฏิบัติ คือ ผู้อ่านตัดส่วนต่างๆ เหล่านี้ในเนื้อเรื่องออก ได้แก่ ตัวอย่างประกอบส่วนขยาย หรือรายละเอียดต่างๆ ข้อเปรียบเทียบต่างๆ โวหารต่างๆ จำนวนที่หรรษา ตัวเลขสถิติต่างๆ (ยกเว้นในกรณีที่ต้องการผลทางตัวเลข เช่น การวิจัยต่าง ๆ) คำถามหรือคำพูดของผู้เขียน

2. อ่านเพื่อทดสอบความเข้าใจ ได้แก่ การอ่านตอบข้อความ ผู้อ่านอ่านแล้วต้องแปลความหมายข้อความแต่ละประโยค แต่ละย่อหน้าให้เข้าใจอย่างถูกต้อง จึงจะทำข้อสอบได้

3. อ่านเพื่อแสดงความคิดเห็น มีขั้นตอนการปฏิบัติอย่างน้อย 2 ขั้น คือ อ่านเก็บใจความสำคัญ และเขียนหรือพูดเพื่อแสดงความคิดเห็น

4. การอ่านเพื่อปฏิบัติตามคำแนะนำ การอ่านประเภทนี้ผู้อ่านต้องอ่านอย่างละเอียดลออและเมื่ออ่านจบแล้วสามารถมองเห็น “ภาพ” หรือขั้นตอนของการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งทั้งหมดโดยขณะที่ปฏิบัติไม่ต้องหวนกลับไปอ่านใหม่

5. การอ่านเพื่อคลายเครียด หรือฆ่าเวลา การอ่านประเภทนี้ไม่ได้มุ่งเอาเนื้อหาสาระหรือความสมจริง มุ่งความสนุกสนานเป็นสำคัญ

วรรณิ โสมประยูร (2553 : 132 – 133) ได้แบ่งประเภทการอ่าน ไว้ดังนี้

1. การแบ่งประเภทการอ่านโดยคำนึงถึงเสียงเป็นหลัก จะแยกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) การอ่านออกเสียง (Oral reading) และ 2) การอ่านในใจ (Silent reading)

2. การแบ่งประเภทการอ่านโดยยึดสื่อที่นำมาใช้อ่าน จะแยกได้ 3 ประเภท ได้แก่ 1) อ่านนิทาน นวนิยาย เพื่อความเพลิดเพลิน 2) อ่านสารคดี เพื่อศึกษาหาความรู้ และ 3) การอ่านวิธีการ เพื่อเข้าใจการปฏิบัติเพื่อเข้าใจกระบวนการ

3. การแบ่งประเภทการอ่านโดยพิจารณาวิธีการอ่านเป็นหลักจะแยกได้ 6 ประเภท ได้แก่ 1) การอ่านค้นหาความรู้และคำตอบ 2) การอ่านแบบจับใจความสำคัญ 3) การอ่านแบบหารายละเอียดตามลำดับเหตุการณ์ 4) การอ่านแบบหารายละเอียดทุก ๆ คำเพื่อปฏิบัติ 5) การอ่านแบบวิเคราะห์วิจารณ์ 6) การอ่านแบบใช้วิจารณ์ญาณ

4. การแบ่งประเภทการอ่านโดยเน้นที่ความมุ่งหมายในการอ่านจะแยกได้เป็น 10 ประเภท คือ 1) การอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ 2) การอ่านเพื่อค้นหาคำตอบ 3) การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ 4) การอ่านเพื่อลำดับเหตุการณ์ 5) การอ่านเพื่อสรุปความหรือย่อความ 6) การอ่านเพื่อหารายละเอียดของเรื่อง 7) การอ่านเพื่อจัดทำรายงาน 8) การอ่านเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลหรือข่าวสาร 9) การอ่านเพื่อปฏิบัติตามคำแนะนำหรือคำสั่ง 10) การอ่านเพื่อธุรกิจหรือการพาณิชย์

สรุปได้ว่า การอ่านมีหลายประเภทผู้อ่านควรพิจารณาว่าลักษณะการอ่านประเภท คือ การอ่านออกเสียง การอ่านในใจ การอ่านโดยเน้นความมุ่งหมาย การอ่านโดยยึดสื่อที่นำมาใช้อ่าน การอ่านโดยพิจารณาวิธีการอ่านเป็นหลัก ซึ่งต้องอาศัยทักษะการวิเคราะห์คำ ถอด

ความ ตีความ ขยายความโดยผ่านกระบวนการทางความคิดไปสู่ความเข้าใจในสิ่งที่อ่านและ ประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน เพื่อใช้ในการสื่อความจากเรื่องที่อ่าน การอ่านแต่ละประเภทต้องใช้ให้ เหมาะสมกับโอกาส

3.1.5 การอ่านประเมินค่า (ฐะปะนีย์ นาครทรรพและคณะ. 2548: 67) ได้ให้ ความหมายว่า การอ่านประเมินค่าเป็นการอ่าน เพื่ออธิบายลักษณะดีลักษณะบกพร่องของงานเขียน ในแง่มุมต่างๆ ได้แก่ ด้านเนื้อเรื่อง ด้านความคิดเห็น ด้านทำนองแต่งเป็นต้นอธิบายให้ผู้อ่านเข้าใจ แล้วต้องวินิจฉัยว่างานนั้น เขียนดีหรือไม่ดี ผู้ประเมินค่าจะต้องหยิบยกส่วนประกอบที่สำคัญมา วิพากษ์วิจารณ์ทุกแง่ทุกมุม เพื่อให้ผู้อ่านคล้อยตามและเห็นดีเห็นงามตามมุมมองของผู้ประเมินค่า สรุปประเด็น ความหมาย ประเภท ซึ่งแบ่งออกเป็นลักษณะย่อยๆ 4 ประการ ดังนี้

1. การอ่านประเมินค่าทั่วไป ต้องอาศัยหลักเกณฑ์ มีความสามารถในการอ่าน ใช้วิจารณ์คุณไคร่ครวญทุกแง่ทุกมุมของงานเขียน ต้องค้นหาข้อดี ข้อบกพร่องของงานเขียนให้ได้
2. หลักการอ่านประเมินค่างานเขียน การพิจารณาส่วนประกอบและเนื้อหา พิจารณาถ้อยคำภาษา พิจารณากลวิธีการดำเนินเรื่อง พิจารณาคุณค่าของงานเขียน
3. การอ่านประเมินค่า ช่วยให้เกิดงานเขียนที่สร้างสรรค์ทำให้ผู้แต่ง สร้างสรรค์งานคุณภาพเพื่อผู้อ่าน และช่วยให้งานเขียนแพร่หลายยิ่งขึ้น
4. คุณสมบัติของผู้ประเมินค่า มีความรู้เกี่ยวกับผลงานที่ประเมินค่า รู้ หลักการประเมินค่า หรือหลักการวิพากษ์วิจารณ์มีความรอบรู้ในสาขาวิชาการต่าง ๆ เป็นนักอ่านและ สนใจงานทุกประเภท มีใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

สรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาคน ถ้าคนไทย มีนิสัยรักการอ่าน อ่านมาก อ่านอย่างสม่ำเสมอ ที่สำคัญคือ รู้จักเลือกอ่านหนังสือและสื่อสารสนเทศที่มีคุณค่าก็จะทำให้เป็นผู้มีความรู้และสามารถใช้ความรู้ที่ได้จากการอ่านมาพัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนา สังคมและพัฒนาประเทศชาติในที่สุด

3.2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการอ่าน

ผู้วิจัยจะได้ให้รายละเอียดของความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์ แนวคิดและ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน ความสำคัญของการอ่านเชิงวิเคราะห์ และองค์ประกอบของการคิด วิเคราะห์ ตามลำดับ ดังนี้

3.2.1 ความหมายของการอ่าน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2556 (2556 : 251- 252) ได้ให้ ความหมายของคำว่า “คิด” หมายถึง ก. ทำให้ปรากฏเป็นรูปหรือประกอบให้เป็นรูปหรือเป็นเรื่องขึ้น ในใจ ไคร่ครวญ ไตร่ตรอง คาคะเน คำนวน มุ่ง จงใจ ตั้งใจ นึก และให้ความหมายของคำว่า “วิเคราะห์” หมายถึง ไคร่ครวญ แยกออกเป็นส่วนๆ เพื่อศึกษาให้ถ่องแท้

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2549: 2) ได้ให้ความหมายของการวิเคราะห์ (Analysis) หมายถึง การจำแนก แยกแยะ องค์ประกอบของสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกเป็นส่วนๆ เพื่อค้นหาว่า ทำมาจากอะไร ประกอบขึ้นมาได้อย่างไร เชื่อมโยงสัมพันธ์กันอย่างไร

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2553: 69) ได้ให้ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์ว่าการอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการอ่านแล้วสามารถแยกแยะเพื่อสืบค้นข้อเท็จจริงของเหตุการณ์ เรื่องราวหรือเนื้อหาต่างๆ โดยการจำแนกแยกแยะ เปรียบเทียบข้อมูล จัดกลุ่มอย่างเป็นระบบ ตีความ และทำความเข้าใจกับองค์ประกอบของสิ่งนั้น โดยมีหลักฐานอ้างอิงเพื่อหาข้อสรุปที่น่าจะเป็นไปได้และใช้กระบวนการตรรกวิทยาในการสรุปตัดสินใจได้อย่างถูกต้องและสมเหตุสมผล

มาร์ซาโน Marzano (อ้างถึงใน ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ, 2552: 14) ได้ให้ความหมายการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ว่า การวิเคราะห์ (Analysis) ตามแนวคิดใหม่เป็นความสามารถในการใช้เหตุผล และความละเอียดถี่ถ้วนในการจำแนกแยกแยะสิ่งต่างๆ ซึ่งมีกระบวนการย่อยๆ 5 ประการ ได้แก่ 1) การจำแนก 2) การจัดหมวดหมู่ 3) การวิเคราะห์ข้อเหตุผล 4) การประยุกต์ใช้ และ 5) การทำนาย

บลูม Bloom (อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2553: 68) ได้ให้ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์ว่าเป็นความสามารถ ในการแยกแยะเพื่อหาส่วนย่อยของเหตุการณ์ เรื่องราวหรือเนื้อหาต่างๆ ประกอบด้วยอะไร มีสาระความสำคัญอย่างไร อะไรเป็นเหตุ อะไรเป็นผล และเป็นอย่างไรนั้นอาศัยหลักการอะไร

กูด Good (อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2553 : 68) ได้ให้ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์ว่า หมายถึง การคิดอย่างรอบคอบตามหลักของการประเมินและมีหลักฐานอ้างอิงเพื่อหาข้อสรุปที่น่าจะเป็นไปได้ ตลอดจนพิจารณาองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องทั้งหมด และใช้กระบวนการตรรกวิทยาได้อย่างถูกต้อง สมเหตุสมผล

จากความหมายของนักการศึกษาข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ คือ ความสามารถในการใช้เหตุผล และความละเอียดถี่ถ้วนในการจำแนก แยกแยะองค์ประกอบต่างๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งอาจจะเป็นวัตถุ สิ่งของ หรือเนื้อหาต่างๆ ประกอบด้วยอะไร มีสาระความสำคัญอย่างไร อะไรเป็นเหตุ อะไรเป็นผล และเป็นอย่างไรนั้นอาศัยหลักการอะไร หาว่าทำมาจากอะไร ประกอบขึ้นมาได้อย่างไร เชื่อมโยงสัมพันธ์กันอย่างไร เป็นการคิดอย่างรอบคอบตามหลักของการประเมินและมีหลักฐานอ้างอิงเพื่อหาข้อสรุปที่น่าจะเป็นไปได้

3.2.2 ความสำคัญของการอ่านคิดวิเคราะห์

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2549: 1) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านคิดวิเคราะห์ว่า การวิเคราะห์เป็นพื้นฐานให้กับความคิดในมิติอื่นๆ ดังนี้

1. การวิเคราะห์เป็นตัวที่ทำหน้าที่เป็นตัวหลักในการคิดมิติอื่นไม่ว่าจะเป็น การวิเคราะห์ เชิงวิพากษ์ การคิดเชิงสร้างสรรค์ การคิดเชิงกลยุทธ์ การคิดเชิงบูรณาการ การคิดเชิงอนาคต เป็นต้น การคิดวิเคราะห์จะช่วยเสริมสร้างให้เกิดมุมมองเชิงลึกและครบถ้วนในเรื่องนั้นอัน จะนำไปสู่การตัดสินใจและการแก้ปัญหาได้บรรลุวัตถุประสงค์การคิด

2. ช่วยในการแก้ปัญหาการคิดวิเคราะห์เกี่ยวกับการจำแนกแยกแยะ องค์ประกอบต่างๆ และการทำความเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้น เมื่อพบปัญหาใดๆ จะสามารถวิเคราะห์ปัญหานั้นได้ว่ามีองค์ประกอบอะไรบ้าง เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น ซึ่งจะนำไปสู่การแก้ปัญหาได้ตรงกับ ประเด็นของปัญหานั้น

3. ช่วยในการประเมินและการตัดสินใจ การคิดวิเคราะห์ช่วยให้มองเห็น โอกาสความเป็นไปได้ของสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น ช่วยให้เกิดการคาดการณ์ในอนาคต และหากปฏิบัติ ตามนั้นโอกาสความสำเร็จย่อมมีความเป็นไปได้

4. ช่วยให้ความคิดสร้างสรรค์สมเหตุสมผล การคิดวิเคราะห์ช่วยให้การคิด ต่างๆ อยู่บนรากฐานของตรรกะและความน่าจะเป็นไปได้ อย่างมีเหตุมีผล มีหลักเกณฑ์ ส่งผลให้เมื่อ คิดจินตนาการหรือสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ จะได้รับการตรวจสอบว่า ความคิดใหม่นั้นใช้ได้จริงหรือไม่

5. ช่วยให้เข้าใจแจ่มกระจ่าง การคิดวิเคราะห์ช่วยให้เราประเมินและสรุปผล สิ่งต่างๆ ไปตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏ ไม่ใช่สรุปตามอารมณ์ความรู้สึก ทำให้เรารับรู้ข้อมูลที่เป็นจริง ซึ่ง อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ ที่สำคัญยังช่วยให้เราเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้อย่างเข้าใจถ่องแท้มากขึ้น เพราะการคิดวิเคราะห์ทำให้สิ่งที่คลุมเครือเกิดความกระจ่างขึ้น

จากแนวคิดดังกล่าว สรุปได้ว่า ความสำคัญของการคิดวิเคราะห์ เป็นทักษะที่ ทุกคนต้องฝึกฝน เพื่อการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมด้วยวิธีการแยกแยะ คิดหาเหตุผลโดยรวบรวม ข้อมูลที่มีคุณภาพมาวิเคราะห์เพื่อช่วยให้การประเมินการตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง

3.2.3 องค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2549: 26) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเป็นผู้ มีความคิดวิเคราะห์ลงไปอีกว่า องค์ประกอบของความคิดเชิงวิเคราะห์สามารถแจกแจงได้ดังนี้

1. ความสามารถในการตีความ เราจะไม่สามารถวิเคราะห์สิ่งต่างๆ ได้ หากไม่เริ่มต้นด้วยความเข้าใจข้อมูลที่ปรากฏ เริ่มแรกเราจึงจำเป็นต้องพิจารณาข้อมูลที่ได้รับอะไร เป็นอะไรด้วยการตีความ การตีความ หมายถึง การพยายามทำความเข้าใจและให้เหตุผลแก่สิ่งที่เรา จะวิเคราะห์เพื่อแปลความหมายที่ไม่ปรากฏโดยตรงสิ่งนั้น เป็นการสร้างความเข้าใจต่อสิ่งที่ต้องการ จะวิเคราะห์ โดยสิ่งนั้นไม่ได้ปรากฏโดยตรง คือ ตัวข้อมูลไม่ได้บอกโดยตรง แต่เป็นการสร้างความ เข้าใจที่เกินกว่าสิ่งที่ปรากฏ อันเป็นการสร้างความเข้าใจบนพื้นฐานของสิ่งที่ปรากฏในข้อมูลที่น่ามา วิเคราะห์ เกณฑ์ที่แต่ละคนมาใช้เป็นมาตรฐานในการตัดสินใจ ย่อมแตกต่างกันไปตามความรู้

ประสบการณ์ และค่านิยมแต่ละบุคคล เช่น การตีความจากความรู้ การตีความจากประสบการณ์ การตีความจากการเขียน

2. ความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่จะวิเคราะห์ เราจะวิเคราะห์ได้ดีนั้น

จำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานในเรื่องนั้นๆ เพราะความรู้จะช่วยในการกำหนดขอบเขตของการวิเคราะห์ แจกแจง และจำแนกได้ว่าเรื่องนั้นเกี่ยวข้องกับอะไร มีองค์ประกอบย่อยๆ อะไรบ้าง มีทั้งหมดหมู่ จัดลำดับความสำคัญอย่างไร และรู้ว่าอะไรเป็นสาเหตุให้เกิดอะไร การวิเคราะห์ของเราในเรื่องนั้นๆ จะไม่สมเหตุสมผลเลยหากเราไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้น เราจำเป็นต้องใช้ความรู้ที่เกี่ยวข้องเข้ามาเป็นองค์ประกอบในการคิด ถ้าเราขาดความรู้เราอาจไม่สามารถวิเคราะห์หาเหตุผลได้ว่าเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น

3. ความช่างสังเกต ช่างสังเกตและช่างถาม นักคิดวิเคราะห์จะต้องมี

องค์ประกอบนี้รวมอยู่ด้วย คือ ต้องเป็นคนช่างสังเกต สามารถค้นพบความผิดปกติท่ามกลางสิ่งๆ ที่ดูอย่างผิวเผินเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น ต้องเป็นคนช่างสงสัย เมื่อเห็นความผิดปกติแล้วไม่ละเลยไป แต่หยุดพิจารณาขบคิดไตร่ตรอง และต้องเป็นคนช่างถามชอบตั้งคำถามกับตัวเองและรอบข้างกับสิ่งๆ ที่เกิดขึ้น

4. ความสามารถในการหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผล นักคิดเชิงวิเคราะห์จะต้อง

เป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้เหตุผล จำแนกแยกแยะได้ว่าสิ่งใดเป็นความจริง สิ่งใดเป็นความเท็จ สิ่งใดมีองค์ประกอบรายละเอียดเชื่อมโยงสัมพันธ์กันอย่างไร

3.3 ความสามารถในการอ่าน

ผู้วิจัยจะได้ให้รายละเอียดของความสามารถในการอ่าน และความสามารถในการวิเคราะห์ ตามลำดับดังนี้

3.3.1 ความสามารถในการอ่าน

มีผู้ให้ความหมายของความสามารถด้านการอ่าน ดังนี้

ซิลเบอร์สแตน Sillberstein (วีรชัย ศรีสร้อย. 2551 : 11 : อ้างอิงมาจาก Sillberstein. 1987 : 31) ให้ความหมายของความสามารถในการอ่านว่า หมายถึง ความสามารถในการอ่านที่เกิดจากการปฏิบัติระหว่างผู้อ่านและบทอ่านโดยผู้อ่านจะใช้ความรู้ ประสบการณ์เดิมที่เข้ามาช่วยในการทำความเข้าใจและจับใจความสำคัญของบทอ่านได้

เจอโรม Jerome (วีรชัย ศรีสร้อย. 2551: 11 : อ้างอิงมาจาก Jerome. 1989: 16) ให้ความหมายว่า ความสามารถในการอ่านเป็นความสามารถในการสร้างความหมายโดยการใช้ปฏิบัติการที่มีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมอยู่เสมอ ระหว่างความรู้ที่มีอยู่แล้วในตัวผู้อ่าน และข้อมูลที่เสนอไว้ในภาษาเขียนและสถานการณ์ในการอ่าน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2549: 154 – 155) ได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านว่า ความสามารถในการอ่านแบ่งเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ เกณฑ์ที่กำหนดตามส่วนประกอบของภาษาแบบแยกย่อยและเกณฑ์ที่กำหนดตามความสามารถในการอ่านแบบรวม ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านที่เป็นเกณฑ์แบบย่อย ได้แก่

1.1 ความรู้ในด้านคำศัพท์ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์และสำนวนต่าง ๆ

1.2 ความรู้ในด้านไวยากรณ์ หมายถึง ความสามารถในการใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำสรรพนาม ความเชื่อมโยงของเนื้อความ เช่น การใช้คำสันธาน คำบุพบท การกำหนดหน้าที่ของภาษาว่าเป็นการขอร้อง เชื่อเชิญ หรือขออนุญาต เป็นต้น

2. ความสามารถด้านการอ่านที่เป็นเกณฑ์แบบรวม ได้แก่

2.1 ความสามารถด้านการเขียนเรียงความ หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจบทอ่าน และสามารถตอบคำถามโดยเรียบเรียงถ้อยคำใหม่ให้ได้ใจความเดิม หรือสามารถตอบคำถามแบบเลือกตอบ และแบบเรียงลำดับข้อความได้โดยใช้ความรู้ในด้านคำศัพท์ และความรู้ในด้านไวยากรณ์

2.2 ความสามารถด้านการอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด หมายถึง ความสามารถในการโยงรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับใจความสำคัญของเรื่องได้ว่าเป็นรายละเอียดต่างๆ

2.3 ความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง ความสามารถในการระบุแก่นของเรื่อง หัวเรื่องหรือใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

สรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านนั้น จะต้องคำนึงถึงความสามารถทางภาษาของผู้อ่าน และประสบการณ์เดิมทางภาษาของผู้อ่าน ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์ ประเมินและสรุปบทอ่านได้

3.4 การวัดความสามารถในการอ่าน

3.4.1 การวัดความสามารถด้านการอ่าน

กระทรวงศึกษาธิการ (2548: 246-248) ได้เสนอแนวทางการวัดความสามารถทางด้านการอ่าน อาจทำได้หลายวิธี ดังนี้

1) พิจารณาความถูกต้องเหมาะสมของการอ่านคำ วลี หรือประโยค นอกจากนั้นควรวัดความสามารถด้านเหตุผล ทักษะจากเรื่องที่อ่าน ตลอดจนการวัดจากความตั้งใจ ความสนใจ โดยใช้สำนวนภาษาที่เข้าใจง่าย

2) ให้นักเรียนอ่านบทร้อยกรองที่นักเรียนชอบ แล้วสรุปความเป็นร้อยแก้ว โดยวัดความสามารถของสำนวนภาษาที่นักเรียนใช้

3) ให้นักเรียนอ่านบทร้อยกรองทั้งเรื่อง แล้ววิจารณ์บทที่อ่านในด้านรูปแบบ ฉันทลักษณ์ ความคิดและเนื้อหาสาระในบทร้อยกรอง กลวิธีในการแต่งและสิ่งที่ผู้เขียนฝากไว้ใน บทร้อยกรอง

4) ให้นักเรียนอ่านบทร้อยกรอง ว่าเนื้อหาของบทร้อยกรองให้อารมณ์ ความรู้สึกสอดคล้องกับเนื้อหาและบทร้อยกรองหรือไม่ ต่อจากนั้นจึงพิจารณาความสามารถและแปล การทำงาน ด้วยการวัดความถูกต้องของการใช้คำ สำนวนภาษา การสรุปความ วิจารณ์บทร้อยกรอง และวัดความตั้งใจในการทำงาน

5) ให้นักเรียนอ่านข้อความ แล้ววัดการสรุปความและความถูกต้องชัดเจน ตามแบบที่กำหนดให้

6) ให้นักเรียนอ่านเรื่อง และสรุปใจความสำคัญจากเรื่อง พร้อมทั้งแสดง ความคิดเห็น

7) ให้นักเรียนอ่านข่าว หรือบทความจากหนังสือพิมพ์ แล้วขีดเส้นใต้ ข้อความที่เป็นข้อเท็จจริง และข้อความที่เป็นข้อคิดเห็นของผู้เขียน หรือสัญลักษณ์ที่แตกต่าง

8) ให้นักเรียนตัดข่าวจากหนังสือพิมพ์ หรือข่าวว่ามีการนำเสนอเฉพาะ ข้อเท็จจริง หรือความคิดเห็นของผู้เขียนแทรกอยู่ด้วย พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบว่า ความคิดเห็นของผู้เขียนน่าเชื่อถือหรือไม่เพียงใด

9) ให้นักเรียนวิจารณ์การพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ต่างๆ แล้ววัด ความสามารถในการแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ในด้านความน่าเชื่อถือ การใช้สำนวนภาษา ความ น่าสนใจของการนำเสนอ

10) ให้นักเรียนตัดข้อความโฆษณาจากสิ่งพิมพ์ต่างๆ แล้วแสดงความคิดเห็น เชิงวิจารณ์ในด้านความน่าเชื่อถือ การใช้ภาษาความน่าสนใจของการนำเสนอ

11) ให้นักเรียนอ่านเรื่อง แล้วตีความเนื้อหาให้สอดคล้องกับความต้องการ ของผู้เรียนแล้วสรุปความคิดเห็นของผู้เขียน พร้อมทั้งเสนอแนวคิดของนักเรียนที่มีต่อหนังสือเล่มนั้น

12) ให้นักเรียนเลือกวิเคราะห์วิจารณ์บทความ 1 เรื่อง แล้ววัดความสามารถ ของนักเรียนในด้านรูปแบบการนำเสนอ กลวิธีการแต่ง เนื้อหา และการใช้ถ้อยคำสำนวนภาษา

13) ให้นักเรียนอ่านเรื่อง แล้วประเมินคุณค่าของเรื่องทั้งจุดดีและจุด ด้อย โดยใช้เหตุผลประกอบทั้งในด้านเนื้อหา รูปแบบ และคุณค่าทางวรรณคดีและสังคม ส่วนการวัด ความสามารถและการประเมินผลในกิจกรรมต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วมีเกณฑ์วัดผล ดังนี้

- (1) วัดความสามารถในการแยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นได้ถูกต้อง
- (2) วัดความถูกต้องชัดเจนในการวิเคราะห์วิจารณ์ การพาดหัวข่าว
- (3) การใช้สำนวนภาษาในการนำเสนอ

(4) การแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์วิเคราะห์ที่ถูกต้องชัดเจน

(5) เหตุผลประกอบการประเมินคุณค่าของหนังสือที่อ่าน

สรุปได้ว่า การวัดความสามารถด้านการอ่าน เป็นการวัดกระบวนการที่ทำให้เกิดความรู้ สามารถแสวงหาความรู้ คำตอบแปลกใหม่ ด้วยการอ่านด้วยความตั้งใจ อ่านอย่างวิเคราะห์ ค้นพบจุดบกพร่อง จุดเด่นของหนังสือแต่ละเล่ม และสามารถนำเสนอโดยวิเคราะห์แสดงความคิดเห็นของตนเอง

3.4.2 การวัดความสามารถด้านการวิเคราะห์

การวัดและประเมินผลความสามารถในการวิเคราะห์ สามารถดำเนินการได้หลายวิธีตามแนวคิดของศิริชัย กาญจนวาสี (อ้างถึงในทิตินา แคมมณี และคณะ 2551: 169) สรุปได้ดังนี้

1) วัดโดยใช้แบบวัดมาตรฐาน เป็นแนวทางของนักวัดกลุ่มจิตมิติ ศึกษาโครงสร้างทางสมองของมนุษย์ด้วยความเชื่อว่ามีลักษณะเป็นองค์ประกอบและมีระดับความสามารถที่แตกต่างกันในแต่ละคน ซึ่งสามารถวัดได้โดยการใช้แบบวัดมาตรฐาน ต่อมาได้ขยายแนวคิดของการวัดความสามารถทางสมองสู่การวัดผลสัมฤทธิ์บุคลิกภาพ

2) วัดจากการการปฏิบัติจริง เสนอโดยกลุ่มนักวัดผลการเรียนรู้ในบริบทที่เป็นธรรมชาติ โดยเน้นการวัดจากการปฏิบัติในชีวิตจริง หรือคล้ายจริงที่มีคุณค่าต่อตัวผู้ปฏิบัติ เป็นการวัดทักษะการคิดซับซ้อนในการปฏิบัติงาน ความร่วมมือในการแก้ปัญหาและการประเมินตนเองสำหรับเทคนิคการวัดอาจใช้การสังเกตสภาพงานที่ปฏิบัติ เช่น จากการเขียนเรียงความการแก้ปัญหาในสถานการณ์การรวบรวมในแฟ้มสะสมงาน

เฉลิมชัย ฟ้าอ่อน (2548: 40 -42) ได้ให้แนวทางในการประเมินความสามารถด้านการวิเคราะห์ของผู้เรียนใช้หลักการเกี่ยวกับการประเมินตามสภาพจริงโดยใช้เกณฑ์การประเมินและเกณฑ์ระดับคุณภาพสำหรับการคิดวิเคราะห์ ดังตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 เกณฑ์การประเมินและเกณฑ์ระดับคุณภาพการวิเคราะห์

เกณฑ์การประเมิน	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
1. การกำหนดประเด็น/เรื่องที่จะวิเคราะห์	กำหนดประเด็น/เรื่องที่จะวิเคราะห์โดยมีเป้าหมายการนำผลการวิเคราะห์ไปใช้ประโยชน์อย่างชัดเจน	กำหนดปัญหา/เรื่องที่จะวิเคราะห์โดยมีเป้าหมายการนำผลการวิเคราะห์ไปใช้ประโยชน์ค่อนข้างชัดเจน	กำหนดปัญหา/เรื่องที่จะวิเคราะห์โดยไม่มีเป้าหมายการนำผลการวิเคราะห์ไปใช้ประโยชน์ที่ชัดเจน
2. การกำหนดเกณฑ์การคิดวิเคราะห์	มีการกำหนดเกณฑ์ของการคิดวิเคราะห์อย่างชัดเจนครอบคลุม	มีการกำหนดเกณฑ์ของการคิดวิเคราะห์ค่อนข้างชัดเจนครอบคลุม	มีการกำหนดเกณฑ์ของการคิดวิเคราะห์บ้างแต่ไม่ชัดเจนครอบคลุม
3. การแยกแยะส่วนประกอบของสิ่งที่วิเคราะห์	มีการแยกแยะส่วนประกอบองค์ประกอบของสิ่งที่วิเคราะห์ได้ครบถ้วน	มีการแยกแยะส่วนประกอบองค์ประกอบของสิ่งที่วิเคราะห์ได้เป็นส่วนใหญ่	มีการแยกแยะส่วนประกอบองค์ประกอบของสิ่งที่วิเคราะห์ได้เป็นบางส่วน
4. การแจกแจงรายละเอียดของส่วนประกอบต่างๆ ขององค์ประกอบของสิ่งต่าง ๆ ที่วิเคราะห์	มีการแจกแจงรายละเอียดของส่วนประกอบต่างๆ ขององค์ประกอบของสิ่งต่างๆ ที่วิเคราะห์ครบทุกส่วนประกอบ	มีการแจกแจงรายละเอียดของส่วนประกอบต่างๆ ขององค์ประกอบของสิ่งต่างๆ ที่วิเคราะห์เป็นส่วนใหญ่ของส่วนประกอบ	มีการแจกแจงรายละเอียดของส่วนประกอบต่างๆ ขององค์ประกอบของสิ่งต่างๆ ที่วิเคราะห์เป็นบางส่วนของส่วนประกอบ
5. การจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบย่อยและองค์ประกอบใหญ่	มีการจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบย่อยและองค์ประกอบใหญ่ได้ทุกองค์ประกอบ	มีการจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบย่อยและองค์ประกอบใหญ่ได้เป็นส่วนใหญ่	มีการจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบย่อยและองค์ประกอบใหญ่ได้เป็นบางส่วน
6. การนำไปใช้ประโยชน์ตรงเป้าหมายที่กำหนด	มีการนำผลการคิดวิเคราะห์ไปใช้ประโยชน์ได้ตามเป้าหมายที่กำหนด	มีการนำผลการคิดวิเคราะห์ไปใช้ประโยชน์ได้พอใช้	มีการนำผลการคิดวิเคราะห์ไปใช้ประโยชน์ได้เล็กน้อย

จากเกณฑ์ในการประเมินระดับคุณภาพดังกล่าว ผู้วิจัยได้ใช้เป็นแนวทางในการสร้างเกณฑ์การประเมินชุดฝึกในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาครั้งนี้

การวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ มีแบบวัดมาตรฐานที่ใช้สำหรับวัดความสามารถในด้านนี้ ซึ่งสร้างโดยนักการศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญแต่ถ้าแบบสอบถามมาตรฐานสำหรับกรวิเคราะห์ที่มีอยู่ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด ผู้ที่วัดต้องการการวัดความสามารถในการวิเคราะห์ สามารถสร้างแบบวัดความสามารถในการวิเคราะห์ขึ้นใช้เองซึ่งผู้สร้างเครื่องมือต้องศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการวิเคราะห์เพื่อนำมาเป็นกรอบหรือโครงสร้างของการวิเคราะห์จะทำให้ได้ตัวชี้วัดหรือลักษณะพฤติกรรมเฉพาะที่เป็นรูปธรรม จากนั้นจึงเขียนข้อความตามตัวชี้วัดหรือลักษณะพฤติกรรมเฉพาะของแต่ละองค์ประกอบการวิเคราะห์

ในการสร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางในการสร้างของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน (2549 : 31) ซึ่งได้เสนอหลักการสร้างแบบวัดความสามารถในการวิเคราะห์ไว้ดังนี้

1. ขั้นตอนการพัฒนาแบบวัดความสามารถทางการวิเคราะห์ มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายของการวัดว่าต้องการวัดความสามารถทางการวิเคราะห์แบบใด เช่น วัดความสามารถทางด้านกรวิเคราะห์ทั่วไป วัดความก้าวหน้าของความสามารถในการวิเคราะห์ วัดความสามารถในการวิเคราะห์เฉพาะวิชา

1.2 การกำหนดกรอบของการวัดและนิยามเชิงปฏิบัติการ ควรศึกษาแนวคิด ทฤษฎีให้เข้าใจอย่างลึกซึ้งเพื่อกำหนดโครงสร้าง/ องค์ประกอบของความสามารถทางการวิเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีและให้นิยามเชิงปฏิบัติการของแต่ละองค์ประกอบรูปเชิงรูปธรรม ที่สามารถบ่งชี้ถึงลักษณะแต่ละองค์ประกอบ

1.3 สร้างผังข้อสอบ เป็นการสร้างผังข้อสอบ เป็นการกำหนดเค้าโครงของแบบวัดความสามารถทางการวิเคราะห์ที่ต้องการสร้างให้ครอบคลุมโครงสร้างหรือองค์ประกอบใดบ้างตามทฤษฎีและกำหนดว่าแต่ละส่วนมีน้ำหนักความสำคัญมากน้อยเพียงใด

1.4 เขียนข้อสอบ กำหนดรูปแบบของการเขียนข้อสอบ ตัวคำถาม ตัวคำตอบ และวิธีการตรวจให้คะแนน เช่น การตรวจให้คะแนนมีการกำหนดเกณฑ์

1.5 นำแบบวัดไปทดลองใช้ โดยนำไปใช้กับกลุ่มที่มีความใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริง แล้วนำผลการตอบมาวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบเพื่อกำหนดความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก

1.6 นำแบบวัดไปใช้จริง โดยนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

จากแนวทางในการสร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้ใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

เอมอร สงวนดี (2549 : 73 -74) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และเพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศรีโพธิ์เงิน อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 30 คน ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 81.07/82.82 และมีดัชนีประสิทธิผล 0.6366 หมายความว่าผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 63.66

ถนอมเกียรติ ศรีชัยเชิด (2551 : 66 - 77) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้แบบฝึกประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนฟ้าแดดสูงยาง จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 30 คน ผลปรากฏว่า แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 79.67/85.56 นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์มีประสิทธิภาพทางการเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ฉัตรดา ธนสีลังกูร (2552: 87 – 93) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาประกอบแบบฝึกทักษะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนบ้านดงสว่าง อำเภอภูเขียว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 35 คน ผลการวิจัย พบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบชุดฝึกทักษะด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มี

ประสิทธิภาพเท่ากับ 85.69/81.64 และนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

มาลี น้อยพลี (2553: 87 - 92) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนเมืองตลุงพิทยาสรรพ์ จำนวน 39 คน ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

วินนา เทพคำ (2553: 63 - 64) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะเพื่อพัฒนากระบวนการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่มีผลต่อกระบวนการอ่านเชิงวิเคราะห์ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งได้รับการพัฒนาทักษะเชิงวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนเชียงใหม่วิทยาคม อำเภอเชียงใหม่ จังหวัดพะเยา ใน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 42 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการอ่านเชิงวิเคราะห์ จำนวน 7 แผน และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ ที่ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านก่อนและหลังการทดลอง วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ ค่าที ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีการพัฒนาทักษะกระบวนการอ่านเชิงวิเคราะห์ทั้ง 5 ทักษะ ได้แก่ ด้านจำแนก ด้านการจัดหมวดหมู่ ด้านการเชื่อมโยง ด้านการสรุปความ และด้านการประยุกต์ โดยทักษะด้านการจำแนกมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด และมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์พัฒนาทักษะกระบวนการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

กัญญาภักดิ์ ศรีดี (2556 : 38) ได้วิจัยผลการใช้แบบฝึกอ่านเชิงวิเคราะห์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนไตรมิตรจังหวัดศรีสะเกษ โดยใช้แบบฝึกทักษะเกี่ยวกับการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาจากบทเรียน ข่าว บทความ ตำนาน สารคดี เพลง และบทร้อยกรอง ผลการวิจัย พบว่า แบบฝึกอ่านเชิงวิเคราะห์เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 80.88/80.66 และผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ความสามารถทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

แสงระวี อุรารัมย์ (2556: 85 - 86) ได้ศึกษาเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน บ้านหนองมะเขือ จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัย โดยใช้ชุดฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์ จำนวน 7 ชุดแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนชุด แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก จำนวน 45 ข้อ ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยชุดฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการ

ฉันทนา การสะอวด (2557: 97-100) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกทักษะ การอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยมีความมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2556 จำนวน 44 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบฝึกทักษะ การอ่านเชิงวิเคราะห์ ชุดการสอนให้ความรู้เกี่ยวกับข้อปฏิบัติในการอ่านเชิงวิเคราะห์ และ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ผลการศึกษา พบว่า แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ฮาเวอร์ Haver (2007: 299) ได้ศึกษาการใช้ชุดฝึกทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถ ด้านการอ่าน ที่เรียนกว่า Multi - Reading Sensory Instruction Package (MIP) กับนักเรียนกลุ่ม ตัวอย่าง 282 คน ใน 3 ระดับ เกรด 7 เกรด 8 และเกรด 9 ข้อมูลทางสถิติสนับสนุนว่าการใช้ชุดฝึก ทักษะ MIP ในการสอน พบว่า นักเรียนมีความเข้าใจและมีความสามารถด้านการอ่านเพิ่มขึ้น มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้ชุดฝึกทักษะมากขึ้น และมีเจตคติที่ดีต่อชุดฝึกทักษะแบบ MIP ดีขึ้น

ลาวรี Laurie (1995 : 204) ได้ศึกษาผลการใช้ชุดฝึกทักษะด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ด้วยตนเองของนักเรียนที่มีความเสี่ยงหรือมีข้อบกพร่องทางการเรียนรู้ ครูใช้ชุดฝึกทักษะที่สอดคล้อง กับความรู้ที่เคยสอน จากการศึกษาพบว่า ความรู้ที่ได้จากการเรียนด้วยการฝึกการอ่านและคิด วิเคราะห์หลังเรียนดีขึ้นกว่าก่อนเรียน และก่อนที่จะสอนครูมีความพร้อมที่จะสอนเพื่อให้การสอนของ ครูได้เป็นการเพิ่มความรู้ให้กับนักเรียนได้มากที่สุด

เซม Same (2008 : 211) ได้ศึกษาความสามารถของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ ชุดฝึกไวยากรณ์เพื่อให้นักเรียนอ่านเชิงวิเคราะห์ เขียนอธิบายได้ โดยให้นักเรียนอ่านเชิงวิเคราะห์ ประโยคผ่านกระบวนการตั้งคำถามเพื่อแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่างๆ ของประโยคให้ ชัดเจน ผลการศึกษา พบว่า การสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ ทำให้นักเรียนมี ความสามารถในการคิดวิเคราะห์เพิ่มขึ้น และนักเรียนสามารถอ่านและเขียนอธิบายเป็นขั้นตอนในรูป ของแผนภาพได้ ซึ่งชุดฝึกจะมีส่วนช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น เพราะจะช่วยให้ มองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นหลักและประเด็นย่อยต่างๆ ในประโยคได้ชัดเจนยิ่งขึ้น อีกทั้ง

ช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และสามารถเชื่อมโยงความคิดในการอ่านสัมพันธ์กับการคิดวิเคราะห์และการเขียนได้ดีขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยทั้งงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่า การใช้ชุดฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์ส่งผลต่อความสามารถทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยเฉพาะการอ่านเชิงวิเคราะห์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และระดับชั้นอื่นๆ แสดงให้เห็นว่าการใช้ชุดฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์ สามารถทำให้นักเรียนมีความสนใจ จึงมีการนำแนวคิดจากทฤษฎีต่างๆ มาประยุกต์ใช้ เพื่อศึกษาและตรวจสอบความสามารถด้านต่างๆ อีกทั้งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ แยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านและสามารถสรุปประเด็นจากการอ่านประเภทต่างๆ ที่กำหนดให้ได้ดีขึ้น นักเรียนมีความสนใจในการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยตนเองได้ มีความสนุกสนาน กล้าแสดงออก กล้าคิด กล้าทำ มีความรับผิดชอบ มีความกระตือรือร้นเอาใจใส่ต่อการเรียนยิ่งขึ้น และมุ่งมั่นต่อการทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ผลการใช้ชุดฝึกการอ่านวิชาภาษาไทยที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านบุงเลิศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านบุงเลิศ จังหวัด ร้อยเอ็ด โดยจัดชั้นเรียนแบบคละความสามารถ

1.2 กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านบุงเลิศ จังหวัด ร้อยเอ็ด ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย

2.1.1 ชุดฝึกการอ่านวิชาภาษาไทย จำนวน 7 ชุด

2.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกเพื่อวัดความสามารถด้านการอ่านวิชาภาษาไทย ในขั้นดำเนินการกิจกรรม จำนวน 7 แผน จำนวน 14 ชั่วโมง ไม่รวมทดสอบก่อนและหลังเรียนจำนวน 2 ชั่วโมง

2.1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ ซึ่งเป็นข้อสอบคู่ขนาน

2.2 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.2.1 ชุดฝึกการอ่านวิชาภาษาไทย ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารและดำเนินการสร้าง
ดังนี้

1) ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างชุดฝึกจากเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องกับ
นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ ของ (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. 2554: 103-105)

2) สร้างชุดฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์ จำนวน 7 ชุด ดังนี้

(1) ชุดที่ 1 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ จากหนังสืออ่านนอกเวลา บท
พระราชนิพนธ์ เรื่อง เทศนาเสือป่า

(2) ชุดที่ 2 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ จากหนังสืออ่านนอกเวลา บทพระ
นิพนธ์ เรื่อง แก้วจอมแก่น

(3) ชุดที่ 3 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ หนังสืออ่านนอกเวลา นวนิยาย
ร้อยแก้ว เรื่อง สร้อยทอง

(4) ชุดที่ 4 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ จากหนังสืออ่านนอกเวลา นว
นิยาย สารคดีชีวประวัติ เรื่อง เด็กบ้านสวน

(5) ชุดที่ 5 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ จากหนังสืออ่านนอกเวลา
วรรณคดี เรื่อง ศกุนตลา

(6) ชุดที่ 6 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ จากหนังสืออ่านนอกเวลา กลอน
นิราศ เรื่อง นิราศสวน

(7) ชุดที่ 7 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ จากหนังสืออ่านนอกเวลา
วรรณกรรมร้อยกรอง เรื่อง ลิลิตพระคุณแม่

3) นำชุดฝึกการอ่านวิชาภาษาไทย ที่สร้างเสร็จแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษา
เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของรูปแบบและเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
ของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับขั้นตอน วิธีการทำชุดฝึกและปรับเนื้อหาของชุดฝึกบางข้อที่ยังไม่ชัดเจน
และยากเกินไปโดยนำมาปรับให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนให้มากขึ้น

4) นำชุดฝึกเสนอผู้เชี่ยวชาญผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้อง
(Index of congruence - IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณาให้ความตรงและความสอดคล้องของชุดฝึก
การอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยกำหนดคะแนนความคิดเห็นดังนี้

+ 1 แน่ใจว่าสอดคล้อง

0 ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง

- 1 แน่ใจว่าไม่สอดคล้อง

และได้ค่าความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญเท่ากับ 0.89

5) จัดพิมพ์ชุดฝึกการอ่านวิชาภาษาไทย ฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปทดลองใช้ควบคู่ กับแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบชุดฝึกกับนักเรียนกลุ่มที่ทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้และใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

6) นำชุดฝึกการอ่านวิชาภาษาไทย ที่ปรับปรุงแก้ไขไปหาประสิทธิภาพ ดังนี้

(1) การทดลองแบบเดี่ยว โดยนำชุดฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านวิชาภาษาไทย ไปทดลองกับนักเรียน จำนวน 3 คนเป็นเด็ก เก่ง 1 คน ปานกลาง 1 คน และอ่อน 1 คน บันทึกข้อมูล ปัญหา ข้อบกพร่องและหาประสิทธิภาพของชุดฝึกเมื่อได้ประสิทธิภาพแล้วนำข้อมูลดังกล่าวมาปรับปรุงแก้ไข โดยการปรับเนื้อหาในใบความรู้ชุดที่ 2 ถึงชุดที่ 5

(2) การทดลองแบบกลุ่มเล็ก ประกอบด้วย นักเรียนจำนวน 10 คน เป็นเด็กเก่ง 3 คน ปานกลาง 4 คน และเด็กอ่อน 3 คน บันทึกข้อมูล ปัญหาข้อบกพร่อง และหาประสิทธิภาพของชุดฝึก พบว่า ชุดฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่สร้างขึ้นมี ประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง โดยการปรับเนื้อหาและเพิ่มเติมรูปภาพในชุดฝึก 6 – 7 เพื่อนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

(3) การทดลองภาคสนาม หรือขั้นทดลองกลุ่มใหญ่ การทดลองภาคสนามนี้เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการศึกษาหาประสิทธิภาพของชุดฝึกโดยนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศ อำเภอยะผิง จังหวัดร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 2558 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 30 คน โดยใช้เวลาดทดลองจำนวน 7 ครั้ง รวมเวลา 14 ชั่วโมง ไม่รวมทดสอบวัดความสามารถก่อนและหลังเรียน

2.2.2 การสร้างการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อใช้ในการทดลองจำนวน 7 แผน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นอกจากนี้ยังศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา พุทธศักราช 2553 (ฉบับปรับปรุง 2555) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อศึกษากรอบแนวคิด ความยากง่ายของเนื้อหา มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดแล้วนำมากำหนดเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

2) ศึกษาเอกสารทางวิชาการเกี่ยวกับแนวการอ่านเชิงวิเคราะห์ในขั้นตอนของจุดมุ่งหมาย วิธีสอนการอ่านเชิงวิเคราะห์ เพื่อนำไปใช้ในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

3) วิเคราะห์มาตรฐานการประเมินด้านการอ่านวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของสถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2553: 1-34)

- 4) ศึกษาทฤษฎีหลักการ และแนวคิดในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อนำมาทำแผนการจัดการเรียนรู้ (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ 2554 : 130-152)
- 5) ศึกษาสาระการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ เพื่อทำการวิเคราะห์เนื้อหาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อเป็นกรอบ ทิศทาง และแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปในทางเดียวกันในการจัดทำแผนการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2553 : 1-14)
- 6) ศึกษาวิธีเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การอ่านวิชาภาษาไทย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ จากหนังสือพัฒนาการเรียนการสอน (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ 2554: 154 – 163)
- 7) กำหนดรูปแบบการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบชุดฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ เพื่อเขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยมีส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้
- 7.1 สาระสำคัญ
 - 7.2 จุดประสงค์การเรียนรู้
 - 7.3 สาระการเรียนรู้
 - 7.4 กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์
 - 7.5 สื่อและแหล่งการเรียนรู้
 - 7.6 การวัดและประเมินผล
- 8) ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามกรอบที่วางไว้ โดยเขียนแผนการสอนจำนวน 7 แผน ดังนี้
- 8.1 แผนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ จากหนังสืออ่านนอกเวลา บทพระราชนิพนธ์ เรื่อง เทศนาเสือป่า
 - 8.2 แผนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ จากหนังสืออ่านนอกเวลา บทพระนิพนธ์ เรื่อง แก้วจอมแก่น
 - 8.3 แผนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ จากหนังสืออ่านนอกเวลา นวนิยายร้อยแก้ว เรื่อง สร้อยทอง
 - 8.4 แผนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ จากหนังสืออ่านนอกเวลา นวนิยายสารคดีชีวประวัติ เรื่อง เด็กบ้านสวน
 - 8.5 แผนที่ 5 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ จากหนังสืออ่านนอกเวลา วรรณคดี เรื่อง ศกุนตลา

8.6 แผนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ จากหนังสืออ่านออกเวลา กลอนนิราศ เรื่อง นิราศสวน

8.7 แผนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ จากหนังสืออ่านออกเวลา วรรณกรรมร้อยกรอง เรื่อง ลิลิตพระคุณแม่

9) นำแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านวิชาภาษาไทย ที่สร้างเสร็จแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม สอดคล้องระหว่างเนื้อหา กับจุดประสงค์และกิจกรรมการเรียนรู้หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of congruence - IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความตรงและความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยกำหนดคะแนนความคิดเห็น ดังนี้

- + 1 แน่ใจว่าสอดคล้อง
- 0 ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง
- 1 แน่ใจว่าไม่สอดคล้อง

10) นำแผนการจัดการเรียนรู้ มาปรับปรุงแก้ไข คือ ใช้คำไม่ได้ถูกต้อง เขียนจุดประสงค์ และกิจกรรมใช้สอดคล้องและสัมพันธ์กัน

11) นำแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 7 แผน มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและค่าความสอดคล้องเท่ากับ 1

12) จัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2.2.3 แบบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1) ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษา คำอธิบายรายวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในการอ่านเพื่อนำมากำหนดโครงสร้างของแบบวัดความสามารถและเลือกประเภทของเนื้อหาที่จะนำมาสร้างแบบวัดความสามารถ

2) ศึกษาทฤษฎี เทคนิควิธีการสร้างแบบวัดความสามารถและการประเมินผล การเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทย

2.3.3 สร้างแบบวัดความสามารถแบบปรนัย โดยการตั้งข้อคำถามที่ต้องการให้นักเรียนวิเคราะห์ครอบคลุม 5 ด้าน เพื่อ คัดเลือกแบบวัดความสามารถตามตารางวิเคราะห์เนื้อหา และจุดประสงค์ การเรียนรู้โดยเลือกแบบทดสอบที่เป็นแบบเลือกตอบแบบทดสอบแบบปรนัย 4

ตัวเลือก แต่ละข้อมีคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว จำนวน 60 ข้อ ซึ่งแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้ทั้งหมด มี 50 ข้อ ให้ครอบคลุมเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้และวัยของผู้เรียน ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ และจำนวนแบบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์

สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบที่ออกทั้งหมด	จำนวนข้อสอบที่ต้องการจริง
การอ่านเชิงวิเคราะห์ จากหนังสืออ่านนอกเวลา บทพระราชนิพนธ์ เรื่อง เทศนาเสื่อป่า	<ol style="list-style-type: none"> 1. อ่านและวิเคราะห์เนื้อหาพระราชนิพนธ์ เรื่อง เทศนาเสื่อป่า เพื่อบอกวัตถุประสงค์ในการแต่งได้ 2. สรุปใจความสำคัญจากเนื้อหาพระราชนิพนธ์ เรื่อง เทศนาเสื่อป่าได้ 3. อ่านและวิเคราะห์เนื้อหาจากพระราชนิพนธ์ เรื่อง เทศนาเสื่อป่าได้ 4. นำหลักธรรมคำสอนในพระราชนิพนธ์ เรื่อง เทศนาเสื่อป่าไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร 	12	10
การอ่านเชิงวิเคราะห์ จากหนังสืออ่านนอกเวลา พระนิพนธ์ เรื่อง แก้วจอมแก่น	<ol style="list-style-type: none"> 1. อ่านและวิเคราะห์โครงเรื่อง นวนิยาย เรื่อง แก้วจอมแก่นได้ 2. วิเคราะห์ตัวละครจากนวนิยาย เรื่อง แก้วจอมแก่นได้ 3. การอ่านและวิเคราะห์ฉากและบรรยากาศในนวนิยายเรื่อง แก้วจอมแก่นได้ 4. บอกข้อคิดที่ได้รับจาก นวนิยาย เรื่อง แก้วจอมแก่นได้ 	7	6

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน ข้อสอบที่ออก ทั้งหมด	จำนวน ข้อสอบที่ ต้องการ จริง
การอ่านเชิงวิเคราะห์ หนังสืออ่านออกเวลา นวนิยาย ร้อยแก้ว เรื่อง สร้อยทอง	1. อ่านและวิเคราะห์โครงเรื่อง นวนิยาย เรื่อง สร้อยทองได้ 2. วิเคราะห์ตัวละครจากนวนิยาย เรื่อง สร้อยทองและเปรียบเทียบความแตกต่าง ของตัวละครได้ 3. บอกข้อคิดที่ได้จากนวนิยาย เรื่อง สร้อยทองไปใช้ชีวิตประจำวันได้	8	7
การอ่านเชิงวิเคราะห์ จากหนังสืออ่านออก เวลา นวนิยาย สารคดี ชีวประวัติ เรื่อง เด็ก บ้านสวน	1. อ่านและวิเคราะห์โครงเรื่องของ นว นิยายสารคดีเชิงชีวประวัติ เรื่อง เด็ก บ้านสวนได้ 2. แสดงความคิดเห็นในเนื้อหาของนวนิยายสาร คดีเชิงชีวประวัติ เรื่อง เด็กบ้านสวนได้ 3. วิเคราะห์ภูมิปัญญาที่ได้จากนวนิยาย เชิง สารคดี เรื่อง เด็กบ้านสวนได้	8	6
การอ่านเชิงวิเคราะห์ จากหนังสืออ่านออก เวลา วรรณคดี เรื่อง ศกุนตลา	1. อ่านและวิเคราะห์ภาษาในการแต่ง วรรณคดี เรื่อง ศกุนตลา วิเคราะห์รูปแบบ ในการแต่งวรรณคดี เรื่อง ศกุนตลาได้ 2. บอกข้อคิดที่ได้รับจากการอ่านวรรณคดี เรื่อง ศกุนตลาได้	9	7
การอ่านเชิงวิเคราะห์ จากหนังสืออ่านออก เวลา กลอนนิราศ เรื่อง นิราศสวน	1. อ่านและวิเคราะห์เนื้อหาของนิราศสวน ได้ 2. อ่านและวิเคราะห์ความงามทางภาษาใน นิราศสวนได้ 3. ตระหนักคุณค่าของนิราศสวนได้ 4. นำข้อคิดที่ได้รับจากนิราศสวน ไปใช้ใน ชีวิตประจำได้	8	6

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน ข้อสอบที่ออก ทั้งหมด	จำนวน ข้อสอบที่ ต้องการจริง
การอ่านเชิงวิเคราะห์ จากหนังสืออ่านออก เวลา วรรณกรรม ร้อยกรอง เรื่อง ลิลิตพระคุณแม่	1. อ่านและวิเคราะห์เนื้อหาของ ลิลิต พระคุณแม่ได้ 2. บอกจุดมุ่งหมายในเรื่อง ลิลิตพระคุณแม่ ได้ 3. สามารถอ่านและวิเคราะห์ความงามทาง ภาษาในลิลิตพระคุณแม่ได้ 3. บอกข้อคิดที่ได้จากลิลิตพระคุณแม่ได้ 4. นำข้อคิดที่ได้รับจากเรื่องลิลิตพระคุณแม่ ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	8	6

2.3.4 นำแบบวัดความสามารถด้านการอ่านวิชาภาษาไทย ที่คัดเลือกไปให้อาจารย์
ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านตรวจสอบความตรงของแบบวัด
ความสามารถแต่ละข้อ ลักษณะคำถาม ตัวเลือก ความถูกต้องด้านภาษาของข้อสอบแต่ละข้อเพื่อ
แก้ไขปรับปรุงได้ค่าความสอดคล้องในในช่วง 0.67 – 1.00

2.3.5 ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของแบบวัดความสามารถการอ่านวิชาภาษาไทย
ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ

2.3.6 นำแบบวัดความสามารถความสามารถที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ
แล้วไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนค่านางตุ้มโนนสวรรค์ จำนวน 20 คน นำผลการ
สอบมาตรวจให้คะแนน วิเคราะห์หาค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) เลือกแบบทดสอบที่มีค่า
ความยากอยู่ระหว่าง .20 – 1.00 มา 40 ข้อ เป็นแบบทดสอบฉบับสมบูรณ์ โดยแบบทดสอบฉบับ
สมบูรณ์มีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.36- 0.73 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.27 – 0.96

2.3.7 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ ตามแบบของคูเดอร์ – ริชาร์ดสัน
โดยใช้สูตร KR-20 ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .80

2.3.8 นำผลการทดลองใช้มาปรับปรุงและนำมาใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนชุมชนบ้านป่งเลิศ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 30 คน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

4.1 นำแบบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิชาภาษาไทย ไปทดสอบกับกลุ่มทดลอง เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง ก่อนทดลองสอน

4.1.1 ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเอง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 สอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบชุดฝึกการอ่านวิชาภาษาไทย จำนวน 7 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ควบคู่กับการปฏิบัติกิจกรรมตามชุดฝึก จำนวน 7 ชุดฝึก ใช้เวลาทั้งสิ้น 14 ชั่วโมง ไม่รวมการทดสอบวัดความสามารถก่อนและหลังเรียน

4.1.2 เมื่อสิ้นสุดการทดลองแล้ว นำแบบวัดความสามารถทางด้านการอ่านวิชาภาษาไทยไปทดสอบกับนักเรียนอีกครั้งเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน ชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ

4.1.3 นำคะแนนที่ได้จากแบบวัดความสามารถทางด้านการอ่านวิชาภาษาไทย มาดำเนินการวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ และนำเสนอในรูปตารางและความเรียง

4.2 ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง

ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 7 ครั้งๆ ละ 2 ชั่วโมง ตั้งแต่เดือน กรกฎาคม – สิงหาคม ปีการศึกษา 2558

4.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3.1 สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1) ค่าคะแนนเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) โดยคำนวณจากสูตร ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2552 : 73)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2) สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

(1) ร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร ดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551:

119)

$$\frac{\text{ตัวเลขที่ต้องการเปรียบเทียบ}}{\text{จำนวนคะแนนเต็ม}} \times 100$$

(2) ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี. 2549: 238 - 239)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
 N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

(3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี. 2549 : 250)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X แทน คะแนนแต่ละตัว
 N แทน จำนวนคนทั้งหมด
 \sum แทน ผลรวม

(4) วิธีการทางแบบสถิติแบบ t - test Dependent (บุญชม ศรีสะอาด. 2553: 112) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคิดวิเคราะห์ ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยชุดฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N\sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤติเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
 D แทน ผลต่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
 $\sum D$ แทน ผลรวมของผลต่างคะแนนก่อนและหลังเรียน
 $\sum D^2$ แทน ผลรวมกำลังสองผลรวมของผลต่างคะแนนก่อนหลังเรียน
 N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัย ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึกการอ่านวิชาภาษาไทย เป็นสื่อในการเรียนด้วยการใช้สถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย เรื่อง ผลการใช้ชุดฝึกการอ่านวิชาภาษาไทยที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศ จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้วิจัยได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยกำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
N	แทน	จำนวนนักเรียน
E_1	แทน	คะแนนจากแบบวัดความสามารถระหว่างเรียน
E_2	แทน	คะแนนจากแบบวัดความสามารถหลังเรียน
t	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้พิจารณาใน t-Distribution

2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกการอ่านวิชาภาษาไทยที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศ จังหวัดร้อยเอ็ด ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ระหว่างก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศ จังหวัดร้อยเอ็ด

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากชุดฝึกการอ่านวิชาภาษาไทยที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศ จังหวัดร้อยเอ็ด ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 มีผลดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ E_1 และค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ E_2 ของชุดฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศ จังหวัดร้อยเอ็ด

ชุดฝึก การอ่าน และคิด วิเคราะห์	คะแนน เต็มของ ชุดฝึก ทักษะ E_1	ค่าเฉลี่ย ร้อยละ E_1	ร้อยละ ของ แบบทดสอบ หลังเรียน E_2	คะแนนเต็ม ของ แบบทดสอบ หลังเรียน E_2	ค่าเฉลี่ย ร้อยละ E_2	E_1 / E_2
ชุดที่ 1-7	140	115.00	82.14	50	41.93	82.14/83.87

จากตารางที่ 4.1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทดสอบด้วยแบบวัดความสามารถการทดสอบย่อย เท่ากับ 115 คะแนน จากคะแนนเต็ม 140 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.14 คะแนนเฉลี่ยของคะแนนที่ได้รับจากการทดสอบวัดความสามารถทางการเรียนหลังเรียนเท่ากับ 41.93 คะแนน จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.87

ตารางที่ 4.2 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 จังหวัดร้อยเอ็ด ก่อนและหลังใช้ชุดฝึกการอ่านและคิดวิเคราะห์ โดยใช้ t-test
Dependent Samples

ช่วงของการวัด	จำนวนคน (N)	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ร้อยละของ คะแนน เฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ทดสอบ (t-test)
ก่อนการ ทดลอง	30	50	24.66	49.40	6.42	*1.39
หลังการ ทดลอง	30	50	43.00	83.87	2.31	

* * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ก่อนการทดลองการใช้ชุดฝึกการอ่านวิชาภาษาไทยที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 24.66 จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 49.40 และคะแนนหลังการทดสอบมีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นเป็น 41.93 จากคะแนน 50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.87 และเมื่อมีการทดสอบค่าเฉลี่ยดังกล่าวด้วยสถิติการทดสอบแบบสองกลุ่มอิสระต่อกัน (t-test แบบ Dependent Samples) พบว่า ค่าเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกการอ่านอ่านวิชาภาษาไทยที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศ จังหวัดร้อยเอ็ด สามารถพัฒนากระบวนการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนให้สูงขึ้นได้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาผลการใช้ชุดฝึกการอ่านวิชาภาษาไทยที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศ จังหวัดร้อยเอ็ด มีขั้นตอนการวิจัยและผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า

เมื่อผู้เรียนเรียนด้วยชุดฝึกการอ่านวิชาภาษาไทยที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามลำดับขั้นตอนและวิธีการที่กำหนดแล้ว นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านและคิดวิเคราะห์ สรุปผลได้ดังนี้

- 1.1 ดัชนีประสิทธิภาพของชุดฝึกการอ่านวิชาภาษาไทยที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ มีค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานเท่ากับ 82.14/83.87 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้
- 1.2 ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการใช้ชุดฝึกการอ่านวิชาภาษาไทยที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ สูงกว่าก่อนใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. อภิปรายผล

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยขออภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

- 2.1 ดัชนีประสิทธิภาพของชุดฝึกการอ่านวิชาภาษาไทยที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยชุดฝึกการเชิงวิเคราะห์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 1 ทั้งนี้เนื่องจากชุดฝึกอาจมีเนื้อหาจากง่ายไปหายาก จากซับซ้อนน้อยไปซับซ้อน และมี

ชุดฝึกที่หลากหลายเพื่อให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์ได้ดี นอกจากนี้การสร้างชุดฝึกการอ่านวิชาภาษาไทยที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศ จังหวัดร้อยเอ็ด ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นและได้ผ่านขั้นตอนในการสร้างอย่างมีระบบ และแนวทางในการดำเนินการไว้สำหรับการเรียนรู้ของนักเรียน ประกอบด้วย ใบความรู้ แบบฝึกหัด สื่อการเรียนต่าง ๆ และการประเมินผลผู้เรียน และได้ปรับปรุง อยู่เสมอเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ และได้ผ่านการแก้ไขข้อบกพร่องของคณะกรรมการควบคุมการศึกษาค้นคว้าอิสระ รวมทั้งผ่านการตรวจสอบความถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญ ผ่านการทดลองแก้ไขก่อนนำไปใช้ในการสอนจริงกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศ จังหวัดร้อยเอ็ด นักเรียนได้ทราบผลจากการเรียนจากชุดฝึกแต่ละชุดมันที่ ซึ่งเป็นแรงจูงใจให้มีความกระตือรือร้นต่อการเรียน การจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง มีกิจกรรมให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีส่วนร่วมในกิจกรรม ทำให้มีประสิทธิภาพและสิทธิผลสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉัตรภา ธนสีลังกูร (2552 : 87 – 93) ได้ศึกษาผลการพัฒนาชุดฝึกทักษะเพื่อพัฒนากระบวนการอ่านวิชาภาษาไทยที่มีผลต่อกระบวนการอ่านเชิงวิเคราะห์ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบชุดฝึกทักษะด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.69/81.64 และสอดคล้องกับ ฉันทนาการสะอาด (2557 : 7) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยใช้แผนการสอนการอ่านเชิงวิเคราะห์จำนวน 1 ชุด ชุดการสอนให้ความรู้เกี่ยวกับข้อปฏิบัติในการอ่านเชิงวิเคราะห์จำนวน 1 ชุด แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ จำนวน 6 ชุด และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น จำนวน 1 ฉบับ ผลการวิจัย พบว่า แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด งานวิจัยของ กัญญาภักดิ์ ศรีดี (2556 : 38) ได้วิจัยผลการใช้แบบฝึกอ่านเชิงวิเคราะห์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนไตรมิตร จังหวัดศรีสะเกษ โดยใช้แบบฝึกทักษะเกี่ยวกับการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งประกอบด้วย เนื้อหาจากบทเรียน ข่าว บทความ ตำนาน สารคดี เพลง และบทร้อยกรอง ผลการวิจัย พบว่า แบบฝึกอ่านเชิงวิเคราะห์เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 80.88/80.66 และผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ความสามารถทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

2.2 ความสามารถด้านการอ่านวิชาภาษาไทยเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศ หลังการใช้ชุดฝึกการอ่านวิชาภาษาไทยที่มีต่อ

ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ สูงขึ้นกว่าก่อนใช้ เนื่องจาก ชุดฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านการพัฒนาคุณภาพอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเปิดโอกาสให้นักเรียนเกิดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ เพราะชุดฝึกมีลักษณะที่เอื้อต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ทำให้นักเรียนได้ฝึกคิดวิเคราะห์ และยังสามารถประเมินผลงานตนเองได้ทำงานด้วยตนเอง มีความรับผิดชอบและที่สำคัญช่วยฝึกทักษะทางภาษาได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเอมอร สงวนดี (2549 : 73 -74) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และเพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศรีโพธิ์เงิน อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 30 คน ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 81.07/82.82 และมีดัชนีประสิทธิผล 0.6366 หมายความว่าผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 63.66 งานวิจัยของ ถนอมเกียรติ ศรีชัยเชิด (2551 : 66 - 77) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้แบบฝึกประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนฟ้าแดดสูงยาง จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 30 คน ผลปรากฏว่า แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 79.67/85.56 นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 งานวิจัยของ มาลี น้อยพลี (2553: 87 - 92) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนเมืองตลุงพิทยาสรรพ์ จำนวน 39 คน ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 งานวิจัยของ วินนา เทพคำ (2553: 63 - 64) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะเพื่อพัฒนากระบวนการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่มีผลต่อกระบวนการอ่านเชิงวิเคราะห์และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย พบว่านักเรียนมีการพัฒนาทักษะกระบวนการอ่านเชิงวิเคราะห์ทั้ง 5 ทักษะ ได้แก่ ด้านจำแนก ด้านการจัดหมวดหมู่ ด้านการเชื่อมโยง ด้านการสรุปความ และด้านการ

ประยุกต์ และมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและคิดวิเคราะห์พัฒนาทักษะกระบวนการอ่านเชิงวิเคราะห์ หลังเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 งานวิจัยของ แสงระวี อูรารัมย์ (2556: 85 - 86) ได้ศึกษาเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านคิดวิเคราะห์ และพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยชุดฝึกการอ่าน คิดวิเคราะห์และพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรียนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 สำหรับครู ก่อนการใช้ชุดฝึกการอ่านวิชาภาษาไทยที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ครูควรศึกษาและทำความเข้าใจรายละเอียดของชุดฝึกกิจกรรมการฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์ ครูต้องช่วยแนะนำหรือให้กำลังใจเพื่อให้นักเรียนสามารถทำได้นอกจากนี้อาจเพิ่มเวลาในการทำกิจกรรมให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถของนักเรียน

3.1.2 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาควรให้การสนับสนุนในด้านวัสดุอุปกรณ์การฝึกและการจัดเวลาเรียน

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการพัฒนาชุดฝึกการอ่านวิชาภาษาไทยที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ในการเรียนการสอนทุกชั้น

3.2.2 ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงได้ข้อความรู้ที่ลึกซึ้งกว้างขวางในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเชิงวิเคราะห์

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *คู่มือการจัดกิจกรรมการอ่านคิดวิเคราะห์*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2549). *แนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน*. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการเรียนรู้.
- _____. (2557). *ผลการสอบโอเน็ต ปีการศึกษา 2557*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2550). *จิตวิทยาการศึกษา (Educational Psychology)*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กานต์มณี ศักดิ์เจริญ. (2553). *กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2550). *ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กุกยา แสงเดช. (2548). *การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2549). *การคิดเชิงวิเคราะห์*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ชัชเชสมิเดีย.
- ฉันทนา การสะอาด. (2557). *การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ฉัตรดา ธนสีลังกูร. (2552). *ผลการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาประกอบชุดฝึกทักษะ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์. (2549). *การอ่านและพิจารณาหนังสือ*. กรุงเทพฯ: สมาคมหอสมุดแห่งประเทศไทย.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2549). *การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน*. กรุงเทพฯ : ศิลปาบรรณานคร,
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2551). *การปรับปรุงการสอนตามแผนจุฬา. ใน เอกสารประกอบการประชุมการปฏิบัติตามโครงการอบรมอาจารย์ ครั้งที่ 1- 4*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคณะ. (2548). *ภาษาไทย ม.4 เล่ม 1*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- _____. (2547). *การสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: เมธาธิปส์.

- ถนอมเกียรติ ศรีชัยเชิด (2551). การพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้แบบฝึกทักษะ
ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมการ
เรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2548). *นวัตกรรมการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่เน้น
การใช้ชุดฝึกทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน*. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริม
และพัฒนาการอ่านและเขียนแห่งประเทศไทย.
- ทิตนา แคมมณี และคณะ. (2549). *วิทยาการด้านการคิด*. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
_____ และคณะ. (2551). *วิทยาการด้านการคิด*. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเมนท์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้นฉบับปรับปรุงใหม่*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
บันลือ พฤษะวัน. (2551). *มิติใหม่ในการสอนอ่าน*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2552). *สอนอย่างไรให้คิดเป็น*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
_____. *คู่มือการใช้แบบฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ เล่ม 2*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ 9119
เทคนิคพรินต์ติ้ง.
- พรณี ชูชัยเจนจิต. (2548). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). ภาควิชาวิจัยและพัฒนา
การศึกษา. พื้นฐานการวิจัยการศึกษา. กทม. สิ้นธุ์: ประสานการพิมพ์.
- ไพพรรณ อินทนิล. (2550). *การส่งเสริมการอ่าน*. ชลบุรี: ชลบุรีการพิมพ์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิต พ.ศ. 2556*. กรุงเทพฯ: นานามีบุ๊คส์.
- โรจนา แสงรุ่งระวี. (2550). *การพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะด้านการอ่านสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3.
(ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- โรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศ. (2557). *แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2557*. ร้อยเอ็ด: โรงเรียน
ชุมชนบ้านบึงเลิศ.
_____. (2556). *รายงานประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
(ส.ม.ศ.) โรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศ*. ร้อยเอ็ด: โรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศ.
- โรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศ. (2555). *หลักสูตรสถานศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น
พื้นฐาน 2551 (2555) ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2555*. ร้อยเอ็ด: โรงเรียนชุมชน
บ้านบึงเลิศ.
- มาลี น้อยพลี. (2553). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้
ตีพิมพ์)*. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2552). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรสุตา บุญไวยโรจน์. (2548). *การพัฒนาแบบวัดความสามารถด้านการอ่าน สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: พิสิษฐ์เซนเตอร์.
- วรรณดี แสงประทีบทอง. (2548). ลักษณะและการตรวจสอบเครื่องมือวัดผลการศึกษา. หน่วยที่ 7 หน้า 309 -310 ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาศึกษาศึกษาศาสตร์.
- วินนา เทพคำ. (2553). *การพัฒนาชุดฝึกทักษะเพื่อพัฒนากระบวนการอ่านและคิดวิเคราะห์ที่มีผลต่อกระบวนการอ่านและ คิดวิเคราะห์ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2554). *นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้*. มหาสารคาม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วีระชัย ศรีสร้อย. (2551). *การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและคิดวิเคราะห์ ในการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- แสงระวี อูรามย์. (2556). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านคิดวิเคราะห์ และพฤติกรรมไม่เรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน บ้านหนองมะเขือ อำเภอมือง จังหวัดบุรีรัมย์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2553). *การวัดผลการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กทม. สิ้นธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2551). *พื้นฐานการวิจัยทางการศึกษา ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา* มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. กทม. สิ้นธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2549). *แนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์*. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2554). *รายงานการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2556* โรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศ. ม.ป.ท.

- สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *ตัวชี้วัดและสาระการ
เรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น
พื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
ไทย.
- _____. (2549). *การประเมินการอ่าน คิวิวิเคราะห์และเขียน*. กรุงเทพฯ. องค์การรับส่งสินค้า
และพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- _____. (2549). *แนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุม
สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุจิริต เพียรชอบ. (2549). *การพัฒนาการสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ภาควิชามัธยมศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2549). *หลักและวิธีการการสอนอ่านภาษาไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ:
ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2549). *การอ่านพัฒนาการคิด*. ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาการอ่านภาษาไทย*.
(ฉบับปรับปรุง หน่วยที่ 1). หน้า 1-35 นนทบุรี: สาขาศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สุพรรณิ ไชยเทพ. (2548). *การใช้ชุดฝึกทักษะที่พัฒนาความสามารถด้านการอ่านและคิดวิเคราะห์
วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- อนงค์ศิริ วิชาลัย. (2549). *ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและคิดวิเคราะห์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้
ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, เชียงใหม่.
- อดุลย์ ภูปลื้ม. (2549). *การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและคิดวิเคราะห์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบฝึกทักษะ*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้
ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). *หลักการสอน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- เอมอร สวงวดี (2549) *การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1* (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม
- Haver, Benjamin. S; et al. (2007). Effects of Trodition Teaching Reading & A Multi Skills
on Teacher' use of Cionidental Teacher in secondary Classroom”
Ph.D.Utha State University.

Laurie, Dinnebil. (1995). Examming the Effects of a Self Study Reading And Thinking Sensory Instructional Package on the Science Achievementary a and Atiitudes of English language learners Middle -School Students and English – Speaking Middle School Students. John’s University. New York: School of Educational and Human Service.

Same, Lynn. (2008). How to teach textbook reading, analytical thinking and writing: A method that work (online). <<http://www.eric.ed/gov/sitemap/html>.2013.

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางเพ็ญศรี บุตรโคตร
วันเกิด	29 สิงหาคม 2505
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 218 หมู่ที่ 14 ตำบลนิคมห้วยผึ้ง อำเภอห้วยผึ้ง จังหวัดกาฬสินธุ์ 46240
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2529	ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิทยาลัยครูอุบลราชธานี
พ.ศ. 2531	ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกภาษาไทย วิทยาลัยครูอุบลราชธานี
พ.ศ. 2543	ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) สาขาวิชา ไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
พ.ศ. 2549	ประกาศนียบัตรบัณฑิต (ป.บัณฑิต) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์
พ.ศ. 2551	ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2552	ปริญญารัฐศาสตรบัณฑิต (ร.บ.) แขนงวิชาทฤษฎีและเทคนิค ทางรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
พ.ศ. 2553	ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
พ.ศ. 2556	ปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ.) สาขาวิชาการแนะแนว มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
พ.ศ. 2557	ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) สาขาวิชาวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
พ.ศ. 2558	ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศษ.ม.) หลักสูตรและการสอน วิชาเอก ภาษาไทย (มัธยมศึกษา) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศ
ตำแหน่ง	ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ